

УКРАЇНА ЄДИНА, БО СИЛЬНА. СИЛЬНА, БО ЄДИНА

ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДЕНТА З ДНЕМ СОБОРНОСТІ

Дорогий народі!

Сьогодні ми відзначаємо День Соборності України. Ця історична подія передала наступним поколінням українців дві мудрості. Якщо не припиняти боротьбу, рано чи пізно єдину й незалежну державу буде відновлено. Якщо не досягти справжньої єдності, незалежність буде втрачено. Ми завжди знали про першу мудрість. А 24 лютого довели, що засвоїли другу. Це стало новим відродженням нашої соборності України. І це не лише об'єднання двох берегів. Це єдність мільйонів людей. Це єдність усіх наших земель. Усіх наших регіонів. Де всі – один за одного. Кожен регіон захищає кожен регіон.

У кожного з нас більше немає чужих міст, сіл, вулиць. Кожне місто – рідне. Кожне село – рідне. Кожна вулиця – рідна. Навіть якщо ми там ніколи в житті не були. І бійці з Києва, Львова, Кривого Рогу, Житомира, Луганська та багатьох інших міст б'ються за Маріуполь, Куп'янськ та Ізюм. А бійці з Ізюма, Куп'янська й Маріуполя та багатьох інших міст б'ються за Авдіївку, Бахмут і Соледар. І всі разом захищають Київ. І всі разом захищають Харків. І всі разом звільняють Херсон. І всі ми разом, хоч би де народилися й де зростали, кажемо сьогодні: я захищу мою Україну. Мою соборну. Моє Закарпаття, мою Волинь, моє Поділля, мою Таврію, мою Сіверщину, моє Полісся, мою Наддніпрянщину, мій Донбас, мою Галичину, моє Придніпров'я, мою Слобожанщину, моє Приазов'я, мою Буковину і, звісно, мій Крим. І ніякий він не «ваш».

Наша соборність міцна. Мурами Аккермана, «Паланку», Хотина й Кам'янець-Подільського, Меджибожа, замку Любарта, Генуезької фортеці. Наша соборність сяє золототерхми лаврами. Києво-Печерська, Почаївська й Святогірська. Соборність – це Софія, собор Святого Юра, велика хан-

ська мечеть Бахчисарая та синагога у Дніпрі.

Соборність закодована у візерунках нашої вишивки, сюжетах косівської кераміки, петриківському розписі та орнаменті орьнек. Соборність чути в рокотанні кобзи, бандури, трембіти й кримськотатарської зурни. Соборність віртуозно лунає музикою Леонтовича, Скорика, Івасюка. Соборність заримована рядками Франка, Українки, Шевченка, Стуса, Симоненка й Костенка. Соборність змальована барвами у полотнах Примаченко, Білокур і Марчука.

Соборність величаво панує на Говерлі та Ай-Петрі. Соборність квітне буйним цвітом сакури, у Долині нарцисів, Софіївці, Асканії-Новій. Соборність загадково мовчить у скелях Довбуша, базальтових стовпах, Олешківській пустелі, Дністровському каньйоні, «тунелі кохання», на чернігівських валах і схилах Витачева.

Соборність гримить на «Південмаші», «Антонові», ХТЗ та «Криворіжсталі». Соборність добувають у шахтах Луганщини та Львівщини.

Соборність освітлює знаннями у Києві, Бердянську, Львові, Глухові, Острозі, Харкові та Чернівцях.

Соборність реве хвилями Дніпра, Дунаю, Південного Бугу, Тиси й Сіверського Дінця. У водах Світязя, Синевиру та Сивашу.

В усій нашій Україні. Влітку. Восени. Взимку. Навесні. Все це ми захищаємо. Разом. І переможемо. Разом. І звуки перемоги почує вся Україна. Мої любі Закарпаття, Волинь, Поділля, Таврія, Сіверщина, Полісся, Наддніпрянщина, Галичина, Придніпров'я, Слобожанщина, Приазов'я, Буковина, Донбас і, звісно, Крим. Моя Україна. Наша Україна.

**Єдина, бо сильна. Сильна, бо єдина.
З Днем Соборності, дорогий народі!
З Днем Соборності, непоборні!
Слава Україні!**

Фото: «ВК»

СПРАВЖНІЙ ДРУГ УКРАЇНИ У КИЄВІ

Колишній прем'єр Британії Борис Джонсон 22 січня прибув з візитом в Україну. У Києві колишній лідер Британії зустрівся з українським президентом Володимиром Зеленським.

Борис Джонсон завітав до Офісу Президента, де зустрівся із Зеленським, головою ОП Андрієм Єрмаком та іншими чиновниками. Зеленський і Джонсон провели переговори.

Джонсон несподівано приїхав у Київ

«Вітаю в Києві справжнього друга України Бориса Джонсона. Борисе, дякую за підтримку!» – написав Зеленський.

Джонсон, який відвідав Київську область, розповів Зеленському, що побачив наслідки російських атак. Також він зазначив, що для нього велика честь зустрітися з українським лідером.

Деталі зустрічі Зеленського і Джонсона

Під час зустрічі Зеленський і Джонсон обмінялися думками щодо практичних кроків, які може здійснити британський політик для того, щоб допомогти Україні в цей важкий час.

Зокрема, обговорювалося питання підготовки "саміту миру", який планують провести з метою реалізації формули миру, яку президент представив лідерам "Групи двадцяти" минулого року.

Президент докладно поінформував Джонсона про ситуацію на передовій. Голова держави висловив переконання в тому, що завдяки потужній підтримці партнерів Україні вдасться зупи-

нити російського агресора та звільнити всі тимчасово окуповані території.

Зеленський подякував Великій Британії, всьому британському народу за потужну лідерську оборонну й економічну підтримку.

Джонсон вчетверте приїхав у Київ

Колишній лідер Великої Британії Борис Джонсон вже вчетверте приїхав в Україну від початку повномасштабної російської агресії. У неділю, 22 січня, він відвідав Бучу в Київській області, яка перебувала під окупацією близько місяця.

Джонсон один з найбільших друзів України на Заході, адже постійно виступає за військову підтримку нашої країни. Нещодавно у Давосі він закликав надати Україні танки та іншу зброю, щоб завершити війну.

Джонсон наголосив, що світ повинен зосередитись на допомозі Україні, а не фокусувати свою увагу на владімірі путіні. Він розкритикував політиків, які думають про те, як зберегти "обличчя росії".

Екслідер Британії переконаний, що Кремль шантажує світ ядерною зброєю, але путін не піде на її застосування, адже тоді росія опиниться у тотальній ізоляції.

Джонсон вважає, що Україна поверне усі території, зокрема – Донбас і Крим. Він заявляв, що росія має програти, а Україна – досягти успіху, що означає як мінімум відкинути росіян з усіх територій, які вони захопили з 24 лютого 2022 року.

Фото: ОПУ
Михайло Гема,
«24 канал»

ТАНКИ ТА ЧЛЕНСТВО В НАТО. ДАВОС ПРО УКРАЇНУ

У Давосі 16 січня розпочався Всесвітній економічний форум, який проходить під знаком України.

Вперше за три роки світова еліта з'їхалася на Всесвітній економічний форум у Давосі. Пандемія коронавірусу і обмеження, що послідували за нею, призвели до того, що січневі збори в 2021 і 2022 роках довелося скасовувати. Але цього року понад 2,700 політиків, керівників, інвесторів, банкірів та вчernih все ж таки зібралися на швейцарському гірськолижному курорті.

Сесії форуму відбуваються під знаком України. В аналітичному звіті "The Global Risks Report 2023", який підготували організатори Давосу, війна проти України згадується 31 раз, пандемія COVID-19 – 44. Іншими словами, війна росії проти України – офіційно визнана другим за масштабом фактором ризику для світової економіки. До речі, цього року сесії відбувалися без російських представників, яких просто не пустили.

Всесвітній економічний форум зараз у розпалі, і він проходить до 20 січня. Які заяви вже пролунали під час виступів, розповідь "Кореспондент.net".

Президент Польщі Дуда: Польща передала Україні понад 260 радянських танків Т-72. Наразі вона збирає коаліцію країн, які нададуть Україні німецькі танки "Leopard". Дуда сподівається, що Берлін дасть згоду на передачу цієї важкої техніки, тому що саме сучасна зброя вкрай потрібна, щоб зупинити наступ росії.

"Німеччина – член НАТО. Оскільки кілька союзників готові надати свої танки Україні, вона має підтримати таке рішення", – наголосив Анджей Дуда.

Він також очікує, що й інші партнери приєднаються до ініціативи та передадуть Києву танки. Польський президент сподівається, що спільними зусиллями вдасться сформувати хоча б бронетанкову бригаду – зазвичай, це близько 100 танків.

"Якщо ми продовжимо надсилати українським захисникам сучасне озброєння, вони зберігатимуть свій військовий потенціал і зможуть зупинити росіян. П'ять днів тому я оголосив про передачу Україні роти танків "Leopard". Це близько 14 танків. Ми намагаємося організувати більше допомоги Україні. Сподіваємося, ще кілька партнерів передадуть танки — "Leopard", "Challenger-2" з Британії, і що сам виробник танків — Німеччина — також візьме участь у цьому", — заявив Дуда.

Президент Литви Гітанас Науседа сподівається, що на саміті НАТО у липні у Вільнюсі вирішиться доля можливого членства України в Альянсі. Він також заявив, що майбутнє Європи визначається в нашій країні і закликав Німеччину дати "зелене світло" постачанню "Leopard" для ЗСУ.

"Наш обов'язок підтримувати Україну всіма засобами. Немає місця втоми від війни. Ми маємо домогтися того, щоб винні в агресії відповіли. А також допомогти Україні відновитися", — сказав Науседа.

Він додав, що Європа має збільшити інвестиції у власну оборону. А енергетична незалежність від РФ лише зміцнить європейську безпеку.

Мер Києва Віталій Кличко після зустрічі з віце-канцлером Німеччини Робертом Габеком анонсував добрі новини про передачу зброї для України вже найближчим часом.

"Зустрівся у Давосі з віце-канцлером – міністром економіки Німеччини Робертом Габеком. Говорили про подальшу підтримку та допомогу Україні. Зокрема, передачу озброєння. Позитивних рішень ухвалено. Хороші новини скоро!" — повідомив він.

Голова ЄК Урсула фон дер Ляйєн заявила, що санкції Євросоюзу занурять економіку РФ у рецесію на десятиліття.

"Європейські країни надають Україні зброю, критично необхідну для оборони. Ми приймаємо мільйони біженців і запровадили найпотужніші санкції за всю історію, які, як ми сподіваємося, занурять російську економіку в рецесію на десятиліття, а її промисловість залишиться без сучасних та критично важливих технологій. Безкарності не буде", — сказала вона.

Урсула фон дер Ляйєн зазначила, що Єврокомісія допомагатиме Україні у відновленні енергетичних мереж, опалення та систем водопостачання.

"Вчора (15 січня) Єврокомісія оголосила, що надає 3 мільярди євро. І це лише перший транш у рамках нашого пакету фінансової допомоги на 2023 рік. Це зміцнить фінансову стабільність України, дозволить виплачувати зарплати, пенсії. Ми вас підтримуватимемо стільки, скільки потрібно. Ви — наші друзі", — наголосила вона.

Перша леді України Олена Зеленська у Давосі представила українську формулу миру, яку раніше вже озвучував лідерам G19 президент України.

"Десять конкретних пунктів, від ядерної безпеки до відновлення територіальної цілісності нашої держави, від енергетичної безпеки до повернення всіх військовополонених і депортованих, яких утримують на території росії. Це зараз одне з ключових завдань нашої держави — залучити світ до реалізації пунктів формули світу", — сказала вона.

Олена Зеленська також заявила, що ця війна може йти далі, якщо агресор не програє. Вона нагадала, що у Швейцарії зібралися люди, які можуть впливати на глобальні процеси.

"Яким буде світ, якщо в ньому дозволено стріляти з танків по атомних станціях? Як світ хоче досягти кліматичної нейтральності, якщо поки що йому не вдалося зупинити навіть спалювання цілих міст в Україні російськими ракетами, артилерією та іранськими дронами?" — запитала учасників форуму Зеленська.

Олеся Краснолуцька,
«Кореспондент»

ДАЛЯ ГРІБАУСКАЙТЕ ВВАЖАЄ ОДНІЄЮ З ПРИЧИН ВІЙНИ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ НЕКОМПЕТЕНТНІСТЬ КРАЇН НАТО

Фото: Львівський Портал

Колишня президентка Литви Даля Грібаускайте вважає, що однією з причин широкомасштабної військової агресії росії проти України є некомпетентність країн НАТО через повільну реакцію на загарбницькі дії кремля щодо інших держав.

Про це повідомляє "LRT".

"Від початку війни я казала, що

ми не можемо дивитися і стояти осторонь і дозволяти такій жорстокій державі топтати, знищувати і вбивати наших сусідів", — наголосила Грібаускайте у розмові з журналістами у Сеймі Литви.

За її словами, значною мірою "ми всі винні у тому, що це відбувається зараз".

"І що ми, країни НАТО, так повільно і недостатньо допомагаємо в боротьбі за цю свободу і за життя в Україні", — додала колишня президентка Литви.

Грібаускайте неодноразово критично висловилася про надто повільну реакцію країн Заходу на агресію росії.

«NEWSUA»

«ПУТІН ВИРІШИВ ТИСНУТИ ДАЛІ, МИ БУДЕМО ТИСНУТИ ТАКОЖ»

Заступниця державного секретаря США Венді Шерман оголосила про подробиці свого візиту до Києва задля обговорення потреб України з Президентом Володимиром Зеленським та іншими високопосадовцями.

Про це вона заявила під час спілкування з журналістами, передає "Цензор.НЕТ" з посиланням на "Укрінформ".

Венді Шерман поінформувала, що її делегація разом із заступником міністра оборони з політичних питань Коліном Калом та заступником радника президента США з питань національної безпеки Джонатаном Файнером приїхали в Україну після відвідування Німеччини та Польщі, аби дати сигнал непохитної та стійкої підтримки українського курсу та висловити захоплення українською стійкістю та сміливістю.

"Понад усе ми хотіли подивитися на ситуацію самостійно і почути від Президента Зеленського, інших високопосадовців та українських громадян на місцях, що Україна потребує зараз, що необхідно для забезпечення безпеки

та захисту, що буде найкращою підтримкою енергетичної галузі та гуманітарних потреб", — відзначила Шерман.

Заступниця державного секретаря Сполучених Штатів Америки також оголосила, що можливе оголошення воєнного стану та подальша мобілізація в росії було темою обговорень.

Крім того, заступниця держсекретаря зауважила, що українці захищаються та звільняють території з винятковою доблестю і винахідливістю та стали уособленням сміливості, тоді як росія не змогла досягти жодних початкових стратегічних цілей. На цьому тлі, за її словами, США, НАТО та партнери залишаються об'єднаними та втілюють обіцянки щодо допомоги. Зокрема, Шерман нагадала про виділення понад \$25 мільярдів безпекової допомоги та ухвалення Конгресом США ще одного пакета допомоги на \$45 мільярдів у грудні.

"Путін вирішив тиснути далі, тож ми маємо також тиснути і ми будемо це робити", — підсумувала посадовиця США.

«ЧЛЕНСТВО УКРАЇНИ В НАТО БУЛО Б ВИПРАВДАНИМ РЕЗУЛЬТАТОМ»

Колишній державний секретар США Генрі Кіссінджер змінив свою точку зору та заявив, що Україна має вступити до Північноатлантичного Альянсу.

"Ідея нейтральності більше не має сенсу, Україна має стати членом НАТО", — заявив він на економічному форумі у Давосі, передає "Цензор.НЕТ".

"До війни я виступав проти членства України в НАТО, оскільки

боявся, що це призведе саме до тих процесів, які ми спостерігаємо сьогодні.

Але тепер, коли ці процеси досягли нинішнього рівня, ідея нейтральності України більше не має сенсу. Україна повинна отримати гарантії від НАТО, у будь-якій формі. І я вважаю, що членство України в НАТО було б виправданим результатом", — підкреслив він.

«ПАНЕ ПРЕЗИДЕНТЕ, ГОДІ ЗАМОРОЖУВАТИ ВІЙНУ В УКРАЇНІ ДЛЯ ПУТІНА»

Думки в американському виданні "The Hill" колишнього економіста, історика та підприємця Марка Тота

Київ та його збройні сили знаходяться за три тижні до середньої точки між зимовим сонцестоянням та весняним рівноденням, 3 лютого. Напередодні зими владімір путін, прагнучи відродити свою невпевнену війну в Україні, почав застосовувати двосторонній підхід: використання зими як зброї проти цивільного населення по всій Європі та, як попередив генсек НАТО Єнс Столтенберг на початку грудня, "намагаючись заморозити український конфлікт". Щодо останнього, у путіна є мимовільний союзник в адміністрації Джо Байдена.

Від початку війни ми та інші експерти неодноразово закликали президента Байдена подолати свій всюдисущий "параліч перед ескаляцією" та повністю обладнати Україну стратегічною зброєю та можливостями, необхідними їй для самозахисту та вигнання російських військ з її території, включаючи Крим. На сьогодні адміністрація Байдена не прислухалася до наполегливих закликів, зокрема від колишнього держсекретаря Кондолізи Райс та колишнього міністра оборони Роберта Гейтса, які зазначили, що "час не на стороні України".

Час може бути не на стороні України, а може, й на її стороні. Генерал-лейтенант у відставці Бен Годжес, колишній командувач армії США в Європі, твердо переконаний, що це так, і різко виступив проти Райс і Гейтса, написавши в "Twitter": "Нісенітниця!"

Як би там не було, зима працює проти Києва. Принаймні, з точки зору заморожування конфлікту в тому стані "як він є", і надання Москві часу для реорганізації, поповнення запасів і введення в бій новопризваних мобілізованих, хоч і погано навчених та погано керованих військ.

Тяжкі бої в Бахмуті та Соледарі, і навколо них є достатнім доказом, що фронт застиг і склалося настільки смертоносне становище, що нагадує окопну бійню Другої світової. Він застиг, жодна зі сторін не змінює правила гри, в результаті, генеральних битв.

Годжес виступає за модернізацію українських систем "HIMARS" та оснащення її боєприпасами великої дальності, такими як "ATACMS", щоб рішуче вийти з зимового глухого кута на Донбасі на користь Києва. Однак переважна стратегія Байдена "достатньо" і модифікація, наданих США "HIMARS", що обмежують їх на використання менш ніж на 80 км, виключають це. Таким чином, хоча президент Володимир Зеленський є конкурентоспроможним у своїй боротьбі з путі-

ним, йому бракує зброї та дальності дії боєприпасів, необхідних для організації битв та створення умов для повної перемоги над росією. Байден досі стримував поле бою в межах кордонів України, заважаючи в цьому Зеленському.

Напрошується запитання, чому Байден наполегливо дотримується майже чистилищного підходу до війни в Україні. Від першого дня вторгнення Зеленський дав зрозуміти, що він та Україна ведуть цю війну до перемоги. Це те, що він ясно дав зрозуміти Байдену, коли відхилив пропозицію США евакуювати його, сказавши: "Мені потрібні боєприпаси, а не евакуаційний транспорт". Більше того, Байден дозволяє війні перетворитися на "вічну війну" з великою ціною життя та грошей, що особливо спантеличує, враховуючи заявлені ним причини виходу з Афганістану. Війна послаблює росію, але за рахунок України.

Це також порушує питання, чому Байден, схоже, боїться перемоги Києва і чому, свідомо чи ні, дозволяє путіну заморожувати поля боїв на користь Москви. Україна не боїться перемагати, що показала її армія, відвоюючи Харківську область, Херсон, а тепер Бахмут. Як і українські громадяни, з якими ми розмовляли. Зокрема, 4-річна Дарина та її 10-річний брат Іван, а також їхня мати Катерина, які щодня витримують атаки путінських дронів у Києві, та використовують ліхтарики у холодних бомбосховищах під час шкільного навчання. Вони займаються танцями і фехтуванням вечорами при свічках, щоб підтримувати певний рівень дитячої нормальності.

Примітно, що з того часу, як у жовтні російський генерал Сергій Суровікін прийняв на себе командування в Україні, росія поступово адаптується до військової тактики та стратегії Києва та починає тактично розуміти обмеження дальності дії західної зброї, нав'язані Києву Байденом і союзниками Вашингтону по НАТО. В результаті, російське військове командування, мабуть, активно переміщає свої сили. Зокрема, військові командні пункти за межі поточного радіусу дії "HIMARS" та аналогічних західних артилерійських систем.

Отже, правила Байдена звели сили України до завдання символічних ударів дронами зі старої радянської зброї по авіабазі "Енгельс-2" в 600 км від росії, і до авантюри атак, коли російські сили розкривають себе або через погану тактику бою, або через оперативну безтурботність. Обидва удари завдають втрат і дають

заголовки у ЗМІ, але жоден не дає змоги виграти війну. Вони також не завадять Москві накопичити нові сили, які потенційно здатні розпочати весняний наступ на Україну.

Байден і НАТО мають припинити нав'язувати Києву нечувані "правила гри". Тим більше, що її цивільні центри і такі люди, як Дарина, Іван та Катерина, зазнають постійних атак. Таке обмеження України заохочує та дає росії можливість продовжувати безжальні атаки, тим самим продовжуючи війну та людські страждання.

Якщо Україна хоче перемогти, то війна не може бути обмежена її внутрішніми кордонами. Вона має поширюватися скрізь, звідки російські війська завдають ударів – чи то росія, білорусь, Чорне чи Азовське море. Це можуть бути військові цілі в РФ, аеродроми, точки запуску крилатих ракет і дронів, склади боєприпасів і постачання, залізничні колії, казарми, регіональні та районні оперативні штаби.

Путін не стоїть на місці. І Байден не повинен. Кремль оголосив, що Москва віддана створенню півторамільйонної армії, і що в 2023 році росія збільшить витрати на оборону на 50%. Проте тут і зараз існують багато можливостей для цілей, якщо тільки Байден дозволить Зеленському бити по них, як це зробила сама Україна, напавши на російську військову базу в окупованій Макіївці Донецької області. За повідомленнями, загинуло понад 400 російських солдатів.

Занадто багато поваги приділяється путіну та росії, та їх можливій реакції. Захід, здається, більше турбує те, що може зробити росія, ніж те, що вона робить зараз. Навмисно чи ні, але військова політика Байдена щодо України обмежує здатність Зеленського та Києва формувати і перемагати на полях битв. Заморожування цих полів взимку на користь путіна безсовісне і неприйнятне. Це дозволяє Москві нарощувати бойову міць.

Поки Україна бореться за своє національне виживання у розпал зими, Байдену давно пора повністю усвідомити і прийняти те, що генерал Джордж Паттон колись зрозумів: "Немає такої речі, як успішна оборона", і що "артилерія виграє війни". Якби він жив сьогодні, то кричав би Байдену, щоб він "назад переробив HIMARS і передав боєприпаси ATACMS". Паттон не скаже, а ми будемо. Пане президенте, заморозьте путіна, розморозьте поле битви і забезпечте Київ тим, що необхідно Україні для рішучої перемоги.

«Gazeta.ua»

НОВИЙ МІНІСТР ОБОРОНИ НІМЕЧЧИНИ ЗРОБИВ ВАЖЛИВУ ДЛЯ УКРАЇНИ ЗАЯВУ

Новим міністром оборони Німеччини став соратник канцлера Олафа Шольца по партії Борис Пісторіус.

Він змінив на посаді Крістіне Ламбрехт, яка 16 січня попросила про відставку, повідомляє видання "Spiegel".

З 2006-го до 2013 рік Пісторіус був мером Оснабрюка. З 2013 року обіймає посаду міністра внутрішніх справ Нижньої Саксонії, а з 2017-го є членом земельного парламенту в Ганновері.

Пісторіус закликав орієнтуватися на Канаду, якщо йдеться про активи російських олігархів і їхню експропріацію.

"Ми повинні наслідувати приклад Канади і не лише заморозити активи олігархів, які перебувають у санкційному списку ЄС проти росії, а й конфіскувати їх і використати для гуманітарної допомоги та відбудови України", – сказав він.

Фото: «24 канал»

«МОЖЕМО НАТИСНУТИ КНОПКУ»

У росії вкотре продемонстрували, що готові знищити світ заради ілюзорних планів диктатора путіна. Власне, самопроголошений лідер Чечні рамзан кадиров констатував, що кремль може ухвалити рішення про натиск на "червону кнопку".

Уже для всіх очевидно, що росію потрібно позбавити ядерно арсеналу, адже за допомогою нього вона шантажує світ і може навіть його знищити. Власне, кадиров не приховує, що путін може запустити ядерну ракету заради "безпеки росії". Про це інформує "24 Канал" з посиланням на ворожі ЗМІ.

російські терористи ненавидять людство

В одному зі своїх недавніх інтерв'ю ватажок кадирівців вкотре озвучив одну з найбезглуздіших тез кремлівської пропаганди про те, що "росія ніколи не програє війни", а навіть якщо це стане можливим, то у путіна є "червона кнопка", яка врятує "другу армію світу" від сорому.

"Ми можемо натиснути кнопку – і Салам алейкум! Як сказав наш президент, навіщо нам потрібен світ без росії", – заявив Кадиров.

Достеменно невідомо, під дією яких "речовин" озвучував цей маразм Кадиров, а якщо він це говорив у притомному стані – це засвідчує його інтелектуальну обмеженість та ненависть до людства. Бо очевидно, що адекватна, здорова та миролюбна людина такого ніколи не скаже.

За Мар'яном-Сергієм Чупаком,
«24 канал»

ТАЛЛІНСЬКА ДЕКЛАРАЦІЯ. МАСШТАБНА ВІЙСЬКОВА ДОПОМОГА УКРАЇНІ

Булдого

Краб

Челенджер

Сізар

До безпрецедентного пакету допомоги увійдуть танки, самохідні артилерійські установки та ракети «Brimstone».

Дев'ять країн Європи у четвер, 19 січня, підписали Талліннську декларацію, де міститься зобов'язання щодо масштабної військової допомоги Україні. У документі поставили підписи міністри оборони Великобританії, Естонії, Латвії, Литви та Польщі, а також представники Данії, Нідерландів, Словаччини та Чехії.

Декларація передбачає "новий рівень" підтримки України та включає надання Києву танків, засобів протиповітряної та протиракетної оборони, артилерійські установки. Пакет має допомогти ЗСУ "глибоким високоточним вогнем" вражати "російські логістичні та командні вузли на окупованій території".

Також підписані закликали інших членів Північноатлантичного Альянсу та партнерів "наслідувати свій приклад і якнайшвидше надати свої власні заплановані пакети підтримки для забезпечення перемоги України на полі бою у 2023 році".

Хто і що пообіцяв передати українським захисникам, докладніше розповідь Корреспондент.net.

Польща

Відразу після підписання декларації Польща пообіцяла, що до нового пакету допомоги увійдуть зенітні гармати С-60, 70 тисяч боєприпасів до них, а також 155-мм гаубиці "Krab" та різні види боєприпасів.

До того ж країна вже передала 42 бойові машини піхоти разом із комплектом підготовки для двох механізованих батальйонів. Варшава також готова передати роту танків "Leopard 2" і тисячу одиниць боєприпасів, але лише в рамках "ширшої коаліції".

Великобританія

Голова Міноборони країни Бен Воллес оголосив, що, крім танків "Challenger 2", Британія відправить в Україну найменше три батареї самохідних артилерійських установок AS-90 155, кілька бронемашин, у тому числі "Bulldog", а також ще 600 ракет "Brimstone".

Він підкреслив, що це буде "неймовірно важливим для допомоги Україні в домінуванні на полі бою".

Данія

Країна ухвалила рішення відпра-

вити Україні 19 французьких 155-мм самохідних артилерійських установок "Caesar". За інформацією засобів масової інформації, на це озброєння оборонне відомство Данії чекало від Франції роками. Проте все правління Ради із зовнішньої політики підтримало рішення пожертвувати САУ українській стороні.

Міністр оборони Якоб Еллеманн-Енсен уточнив, що про САУ "Caesar" "конкретно просили українці, і саме тому ми зараз йдемо їм назустріч".

"Зеленський подивився прямо на міністра оборони та попросив надіслати 6 гаубиць "Caesar". Зараз ми надсилаємо 19", — додав голова МЗС Ларс Лекке Расмуссен.

Латвія

Влада країни пообіцяла ЗРК "Stinger", два вертольоти Мі-17, БПЛА і тренування для двох тисяч українських військових. За словами міністра оборони Латвії Інари Мурнієце, перша партія нового пакету вирушить до України 25 січня.

Естонія

Уряд ухвалив рішення про надання військової допомоги Україні на суму 113 мільйонів євро, що є найбільшим

пакетом допомоги, наданим Естонією досі. Допомога включає десятки 155-мм та 122-мм гаубиць, тисячі снарядів та вантажівки для їх перевезення, понад сотню протитанкових гармат "Carl-Gustav" та понад тисячу одиниць боєприпасів до них.

Чехія

Чехія недавно відправила в Україну нові танки Т-72, допомагатиме у технічному обслуговуванні вже наданого обладнання.

Швеція

Країна готується надати Україні 50 бойових машин піхоти "CV90" та колісні 155-мм гаубиці "Archer". Уряд Швеції ухвалив рішення про пакет військової підтримки України, що складається з трьох частин, включаючи "перше рішення про початок постачання артилерійської системи „Archer”". Пакет вартістю 4,3 млрд шведських крон (419 мільйонів доларів) також включатиме протитанкову зброю "NLAW".

Фото: «Wikimedia Commons»,
Bikinedia, BBC,
Олеся Краснолуцька,
«Кореспондент»

«ПИТАННЯ ПРО ЧЛЕНСТВО УКРАЇНИ В ЄС ВИРІШЕНЕ»

росія розв'язала війну, щоб зробити Україну васальною державою, але це приречено на провал, запевнив Шарль Мішель.

На найближчому саміті Україна-ЄС будуть обговорені всі напрямки підтримки українців як у їхньому опорі росії, так і на шляху країни до Євросоюзу. Про це сказав президент Європейської ради Шарль Мішель на пленарному засіданні Верховної Ради, повідомляє «Інтерфакс-Україна» у четвер, 19 січня.

Він нагадав, що у червні минулого року Єврокомісія надала Україні статусу кандидата в члени ЄС.

"Так що питання про членство в ЄС вирішене. Україна – це ЄС, а ЄС – це Україна. І ми маємо докласти всіх зусиль, щоб якнайшвидше втілити цю обіцянку в реальність", — зазначив президент Європейської ради.

Шарль Мішель наголосив, що ЄС допомагав і готовий надалі надавати допомогу Україні. Наразі країни Європи мобілізували загалом 11 млрд євро на військову підтримку та тренують 15 тисяч українських військовослужбовців.

"Найближчі тижні та місяці будуть вирішальними. Вам потрібно більше. Більше ЗРК, більше далекобійних ракет і боєприпасів і, перш за все, потрібні танки. Зараз. І ми також підтримуємо

вас на міжнародному рівні, за межами України. Ми робимо все, щоб ізолювати росію. ЄС прийняв дев'ять пакетів жорстких санкцій, і це ще не кінець. Ми також докладаємо всіх зусиль, щоб заручитися найширшою міжнародною підтримкою вашої країни. В Африці, Азії, Китаї та Латинській Америці на кожній зустрічі з іноземними лідерами підтримка вашої країни є першим питанням, яке ми порушуємо", — сказав Мішель.

Він зазначив, що збитки, завдані росією Україні, мають бути відшкодовані, а винні в агресії проти України мають понести відповідальність.

"Ми заморозили понад 300 млрд євро російських активів. Я твердо переконаний, що вони

повинні і будуть використані для відновлення України. Зрештою, всі без винятку винні мусять понести відповідальність", — вважає президент Європейської Ради.

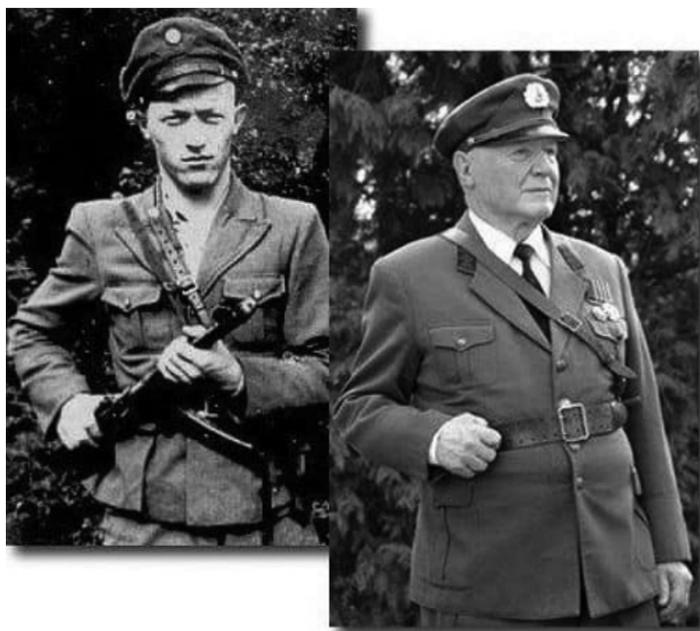
"Запускаючи ракети по Україні, росія запускає ракети по всьому, у що вірить Європейський Союз... Сьогодні я приїхав в Україну, щоб сказати вам: «Ми всі українці». З першого дня нападу росії європейці зрозуміли, що це більше, ніж напад на Україну. Це атака на всіх нас – наші загальноєвропейські цінності, нашу європейську безпеку, нашу спільну європейську мрію", — зазначив Мішель.

На думку президента Європейської Ради, війна, розв'язана росією, — це стратегія систематичної руйнації, щоб змусити Україну підкоритися та стати васальною державою.

"Це приречено на провал. І це не вдасться. Україна непорушна, українці єдині, стійкі, хоробрі і по праву горді... З першого дня росія прораховувалася. Розвалу України не було і не буде. ЄС більш згуртований, ніж будь-коли. І наші трансатлантичні зв'язки тісніші, ніж будь-коли", — підкреслив Мішель.

Фото: «Голос України»
Людмила Троценко, «Кореспондент»

ПАМ'ЯТІ МИРОСЛАВА СИМЧИЧА-«КРИВОНОСА»

Провід ОУН(б) з глибоким сумом повідомляє, що на 101 році життя відійшов у Вічність Герой України Мирослав Симчич – легендарний сотенний УПА «Кривоніс».

Мирослав Симчич народився 26 грудня 1022 року (за документами 5 січня 1923 року) в с. Вижній Березів Косівського району Івано-Франківської області.

У 1941 році вступив до юнацької мережі ОУН, восени 1943 року був відправлений до першого куреня УНС (Українська народна самооборона) в Космач, де служив кулеметником. Після двох боїв з німцями цей курінь відійшов у Чорний Ліс.

Найуспішнішим боєм сотенного Симчича став Рушірський бій під Космачем у лютому 1945 р., в якому з радянського боку, окрім дивізії НКВС, брали участь 31-й, 33-й і 87-й прикордонні загони та деякі інші формування.

Поки основні повстанські сили вели запеклі бої в Космачі, кілька сотень стало заставами на підступах до села зустрічати останні резерви дивізії НКВС. Біля потоку Рушір влаштували засідку і за 2,5 години знищили майже всіх — 405 солдатів та офіцерів НКВС.

За 40 хвилин після початку бою розривна куля влучила Мирославу Симчичу в ліву руку, перебивши кістку вище ліктя. Про поранення він нікому не сказав, аби не понижувати бойового духу підлеглих. Симчич перетягнув собі рукав кожуха на зап'ясті, щоб кров не стікала. Наприкінці бою він знепритомнів від втрати крові. Після цього поранення довго лікувався в умовах підпілля, й, незважаючи на поради лікарів ампутувати руку через гангрену, лікувався травмами і вижив.

У грудні 1948 року був поранений у бою і непритомним потрапив у полон. Засуджений 1949 року Івано-Франківським Військовим трибуналом за участь в УПА на 25 років позбавлення волі. Дивом вижив у жахливих умовах етапів і концтаборів. Брав активну участь у повстаннях та боротьбі з кримінальниками. Згодом повторно йому присудили ще 25 років за «участь у націоналістичному угрупованні».

У 1963 році Симчича звільнили. Однак 30 січня 1968 він був знову заарештований за так званими «нововиявленими обставинами». Після тривалого слідства, більшість часу якого Симчич перебував в одиночній камері, навіть «справедливе» радянське правосуддя не змогло довести жодних «нововиявлених злочинів». Аби не звільняти заперклого ворога радянської влади, у грудні 1969 році Президія верховної ради сср скасувала постанову від 1956-го. Верховний суд сср своїм рішенням від 20 січня 1970 року направив Симчича відбувати покарання за вироком 1953-го. «Кривоніс» вийшов на волю лише у 1985 році. Усього відбув в ув'язненні 32 роки, 6 місяців і 3 дні.

В період становлення Незалежності України Мирослав Симчич вів активне громадське життя, багато виступав перед молоддю на зборах і патріотичних вишкільних таборах СУМ, МНК, інших організацій. Для багатьох із нас він був наставником, авторитетом, представником «залізного покоління» лицарів ОУН і УПА.

Висловлюємо співчуття рідним і близьким Мирослава Симчича.

Світла пам'ять про нього навіки залишиться в наших серцях.

Фото: «УП»
18.01.2023 Провід ОУН(б)

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

- Історичні проекти та культурні заходи
- Медичні та гуманітарні проекти
- Важливі видання
- Документальні фільми
- Концерти та музичні записи
- Молодь та спорт
- Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки
- Громадські заходи, конференції, семінари
- Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofuradio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$75

Canada: \$75

STANDARD MAIL

Канада: \$100

Canada: \$100

3CA: \$120 USD

USA: \$120 USD

міжнародні: \$250

international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

МЕДВЕДЧУК ПОГРОЗАМИ ЗАКЛИКАЄ ЗАХІД ВИЗНАТИ ІНТЕРЕСИ РФ В УКРАЇНІ

Одіозний колишній народний депутат ВР та кум путіна Віктор Медведчук «відзначився» своєю статтею про Україну. Він заявив, що у розв'язаній росією війні винен Захід. Медведчук звинуватив Європу та США «у небажанні миру в Україні та закликав світ враховувати інтереси росії».

Про це свідчить стаття Медведчука в російській газеті «Известия».

«Тепер виходів тільки два: сповзати до світової війни і ядерного конфлікту або знову починати процес розрядки, для чого потрібно враховувати інтереси всіх сторін. Але для цього потрібно політично визнати, що у росії є інтереси, що їх необхідно враховувати в побудові нової розрядки», — зазначив Медведчук.

Як і його кум путін, Медведчук вважає, що «український конфлікт» може «рости далі, перекидаючись на Європу, інші країни».

Водночас він заявив, що війна також може бути «локалізована і вирішена». Але він, нібито, не знає, як це зробити, бо влада Зеленського, нібито, «нескінченну кількість разів заявляє, що ніякий мир їй не потрібен, а потрібно більше зброї і грошей на війну».

На думку кума путіна, також «ніякого миру Україні не хочуть і більшість американських та європейських політиків».

«Можливо, українцям для порятунку своєї країни потрібно починати будувати свою демократію і відкривати свій громадянський діалог без західних кураторів, результат від управління яких шкідливий і згубний. Якщо Захід не хоче слухати точку зору іншої України, то це його справа, але для України така точка зору важлива і необхідна, інакше цей кошмар ніколи не закінчиться», — додав український зрадник.

Посіпака російського диктатора також вважає, що «необхідно створити політичний рух із тих, хто не здався, хто не зрікся своїх переконань під страхом смерті та в'язниці, хто не бажає, щоб його країна стала місцем геополітичних розбірок», а «світ має почути таких людей».

Медведчук також наголосив: якщо Європа і далі продовжуватиме підтримувати Україну, «то її затягне у війну, можливо, і в ядерну».

Свою статтю кум путіна почав здалеку — з часів закінчення Холодної війни. За його словами, росія завжди, нібито, діяла розумно і чесно — мов-

ляв, «срер, а потім рф ставили за мету не перемогу в Холодній війні, а вихід із військового протистояння Сходу і Заходу, який міг закінчитися ядерною катастрофою».

Медведчук також написав, що відносини рф і України «мають свою специфічну історію» і вони, нібито, навіть «тісніші за взаємодію Англії та Шотландії або північних і південних штатів».

На його думку, російська еліта «не просто надала Україні незалежність» у 1991 році, а й «підштовхнула до неї».

Кум російського диктатора у своїй статті написав, що з моменту першого майдану у 2005 році Україна, нібито, почала будувати антиросійську політику на рівні державної ідеології і почала, нібито, «психологічно українців налаштовувати проти росіян».

На думку Медведчука, в Україні з 1991-го «існували дві країни — антиросія і Україна як ще одна росія». При цьому, за словами посіпаки путіна, «південний схід мав більше як людських, так і фінансових ресурсів, що аж ніяк не вписувалося в прозаїчну картину України» бо, нібито, там жили «надто горді, надто вільні, надто багаті люди».

Він назвав президента Петра Порошенка «президентом війни», який не виконав Мінські угоди. А президента Володимира Зеленського — «уособленням війни».

Медведчук вважає, що якби Зеленський під час виборів заявив, що він протистоятиме загарбницьким планам росії, то «ніхто б його не обрав».

Для довідки: Віктор Медведчук — народний депутат "ОПЗЖ", який після початку повномасштабного вторгнення і поразки росіян на Київщині намагався покинути країну, але його затримали українські правоохоронці.

У 2020 році Медведчук через соратника Козака передав росії інформацію про розташування прихованого підрозділу ЗСУ.

Державного зрадника та кума російського диктатора владіміра путіна вдалося обміняти на 200 українських полонених. За каденції Петра Порошенка Медведчук і сам займався питанням обміну з окупантами.

Після обміну зрадника бачили в окупованому Криму разом із дружиною, яка напередодні вторгнення втекла в росію.

Олена Черкасець, «УМ»

БАНДЕРА ВЖЕ НІЧОГО САМ ЗА СЕБЕ НЕ СКАЖЕ

Про Грицака, Бандеру і труднощі перекладу

Ярослав Грицак теж висловив незадоволення публікацією про Бандеру у «Ле Монд». Хоч у чомусь ми зійшлися.

Але є одне але: мені не подобається уся стаття, яка повторює тези російської пропаганди про Бандеру. Втім я не маю претензій до того, як журналіст відтворив сказане мною. Хіба дивуюся, чому з довгої розмови про Бандеру в минулому і в сьогоденні (яка, між іншим, відбулася ще десь влітку), той обрав лиш кілька рядків, дотичних до теми.

Натомість Ярослав Грицак висловив претензії не до публікації в цілому, а до того, як її автор передав його слова, він пише, що його ключові тези подані майже з точністю до навпаки.

В «Ле Монд» читаємо: «Для однієї частини України, особливо заходу, він є героєм, для іншої, для російськомовної частини Сходу, він є бандитом і нацистським колаборантом». З публікації в «Історичній правді» дізнаємося, що Грицак ці слова вжив у минулому часі: «він був героєм — він був бандитом».

Грицак у «Ле Монд»: «Коли говорять про реабілітацію Бандери, треба підкреслити відповідальність Володимира В'ятровича, націоналістичного історика, директора Інституту національної пам'яті з 2015 по 2019 р., підтверджує зі свого боку Ярослав Грицак. В'ятрович зробив багато для того, щоб пропагувати сфальшований образ Бандери. Він і його друзі та колеги стверджують, що він не мав

нічого спільного з вбивствами поляків та євреїв, що не є правдою. Вони пробують його представити як досить позитивну особу».

Грицак в Історичній правді:

«Навіть діяльність самого Володимира В'ятровича на посаді директора Інституту історичної пам'яті не змінила багато у цьому відношенні. Він і його колеги пробували створити позитивний образ бандерівського руху, який ніби-то не причетний до вбивства поляків та євреїв. Але їхня діяльність мало що змінила».

Професор намагається пояснити причину перекручень, здійснених журналістом: «Його англійська була не найкращою, тому помилки і перекручування могли статися ще на стадії інтерв'ювання». Тобто йдеться про типовий «Lost in translation», журналіста, який чомусь уважно поставився до слів звинуваченого ним у фальсифікації В'ятровича і точно відтворив їх, і неповажно до сказаного професором, якого нещадно перекрутив. Схоже це не перша така проблема з перекладами у Ярослава Грицака, тому, наприклад, в інтерв'ю польським виданням він називає події на Волині в 1943 геноцидом і заперечує таку однозначну оцінку в українських медіа. Схоже, як із Голодомором, який є Геноцидом для української аудиторії, але втрачає це чітке означення у розмові з російськими журналістами «Медузи».

Але ключова теза, яка останнім

часом повторюється у публікаціях Грицака і здається відтворюється без спотворень в українських та закордонних виданнях наступна: «реальний Бандера і той Бандера, який зараз фігурує в українській колективній пам'яті — це два різні Бандери».

Дивно чути таку впевнену заяву від того, хто ніколи як дослідник не займався ані реальним Бандерою, ані очолюваним ним рухом. Зрештою, він сам у статті для «Історичної правди» щодо ключових моментів історії цього руху часто повторює «не в'яяснено».

Справді, ще багато недосліджених моментів, і професор Грицак не поспішає долучатися до істориків, які роботою з архівними матеріалами намагаються зменшити кількість таких білих плям.

Водночас є низка досліджень щодо заявлених професором аспектів як «нев'яяснені», але вони залишилися чомусь поза його увагою. Йдеться про мої праці, Івана Патриляка, Василя Деревінського, Галини Стародубець, Миколи Посівнича, Олеси Ісаюк, Володимира Мороза, Олександра Вовка, Ігоря Марчука, Лесі Бондарук, Олександра Іщука, Сергія Волянюка та інших.

Втім це не заважає Грицаку формулювати безапеляційні тези: «майже все керівництво націоналістичного руху, яке творило УПА й після війни опинилося на еміграції, порвало з Бандерою, і їхні розходження мали ідеологічний характер». Цікаво, кого він має на увазі? Миколу Лебеда,

який очолив опозицію до Бандери на еміграції? Втім в Україні Лебідь був в опозиції до тих, хто творили УПА (Клячківський, Шухевич та інших) в результаті чого був позбавлений посади керівника ОУН.

Грицак не уточнює джерело цієї тези, лиш черговий раз покликається на спогади Ірини Козак, «яка була бандерівкою, яка терпіти не могла Бандеру». Це вартий уваги рідкісний випадок апелювання Грицаком до першоджерела, але наскільки особисте ставлення однієї повстанки-зв'язкової може демонструвати ставлення до Бандери керівництва УПА?..

Поява чергової, у руслі тез російської пропаганди, статті про Бандеру в західному медіа не випадково в чергове сколихнула українським суспільством. Не лише тому, що вона з'явилася у впливовому французькому виданні «Ле Монд». Але й тому, що сталося це майже одразу після того, як Франція анонсувала постачання зброї Україні. Очевидно, політичний контекст появи статті саме зараз не можна не брати до уваги.

Гаряча дискусія довкола публікації викликала бажання декого з українців створити товариство захисту Грицака. Бо він кілька днів мовчав, не втручаючись у дискусію. Втім — не захисту обстріханого польською, німецькою, советською, російською пропагандою Бандери, який мовчить з 1959 року і вже нічого сам за себе не скаже.

Володимир В'ятрович, «ВЗ»

ЧОМУ ЗАХІД ПРОГАВИВ РОСІЙСЬКИЙ ФАШИЗМ, ЧИ МОЖЛИВЕ ПОВЕРНЕННЯ «ПУТІНФЕРШТЕЄРІВ» І ЯК ШТАЙНМАЄР ЗЛЯКАВСЯ ГААГІ

Інтерв'ю з Оксаною Забужко

Процес «загального витверезіння» Заходу після помилкового сприйняття Росії та України протягом десятиліть є абсолютно незворотним, вважає українська письменниця Оксана Забужко.

В інтерв'ю головному редактору «Радіо NV» Олексію Тарасову Забужко розповіла про революцію у світі західної славістики, яку спровокувало російське вторгнення в Україну, наголосила на помилкових стереотипах про російську культуру та прокоментувала раптове «прозріння» донедавна лояльних росії фігур на зразок Франка-Вальтера Штайнмаєра.

— **Хочу почати нашу розмову з вашої останньої книги «Найдовша подорож». Це есе, яке пояснює світові нинішню війну, зокрема через ваш власний досвід, ваші почуття. Вже десь на третій-четвертій сторінці відчувається деяке ваше розчарування так званим колективним Заходом. Ви пишете про боягузтво Заходу.**

— То швидше іронічно в тому місці, що ви згадали.

— **Від часу, коли ви написали це есе, і між тим, коли ми говоримо з вами зараз, пройшло п'ять місяців війни. Як ви гадаєте, чи Захід зібрався, чи він продовжує спостерігати в бінокль, як він спостерігав за Маріуполем у телевізорі?**

— Воно не зовсім у бінокль. Ви ж розумієте, що тут зворотна оптика, в цій книжці. Книжка — це українка, яка звертається до Заходу, але це не оцінка Заходу для українського читача. Відповідаючи на ваше питання зараз, якби я писала щось подібне — як Захід встав, просканувати реакцію Заходу за ці десять місяців — то це була б, звичайно, інша книжка. Але, розумієте, що в усіх нас накопичилося — навіть на третій-четвертій сторінці, де йдеться ще про 16 лютого — накопичилося ще на тоді роздратування, накопичилося багато не те щоб питань до Заходу, а цілком заслужених претензій. Зрештою, є два слова: Будапештський меморандум. Крапка. 1994 рік. Відповідно, з 2014 року Захід нам винен як земля колгоспу. І тому зараз всі ці поставки зброї, на які треба було ще місяці і місяці дипломатич-

Оксана Забужко. Фото: Фото: «ЛП»

них зусиль, старань, крові, жертв, героїчних зусиль ЗСУ — щоб довести, перепрощую, що ми тут вміємо цим скористатися... Що там говорити, всі ми це знаємо.

Тобто насправді, я би сказала, Захід в процесі опритомнення, витверезіння. Тому що для них 24 лютого було тим самим грубим пробудженням: брутальним і жорстоким, несподіваним. Бо «а що ж трапилось?». Можна сказати цим самим мемом. Бо був і 2014 рік, і ще раніше — 2008 рік (війна в Грузії), коли скінчилася Ялта (домовленості про повоєнний лад на Ялтинській конференції 1945 року) і той порядок, який вважався прийнятним і непорушним, порядок міжнародного права, який був усталений після Другої світової війни. Є ялтинські домовленості, які б вони там не були, але світ за ними жив. І от 2008 рік — Ялта скінчилася. Тобто в 2008 році, після нападу РФ на Грузію щодо росії повинні були — за, так би мовити, законами Божими і людськими — застосувати от всі ті санкції, і все те наставлення, яке маємо після 24 лютого минулого року.

— **У вашій книжці є дуже важлива думка про те, що Захід холодну війну не виграв, а «припинив, роззброївшись в односторонньому порядку». Чи розумієте ви, звідки взялася ця думка про виграну Заходом холодну війну? Захід у це повірив. І звідки оці всі омани щодо того, що нібито росія може демократизуватися чи можна її приборкати економічним шляхом, припинити максимально до себе — і тому вона пере-**

стане бути диктатурою, перестане бути тиранією.

— Абсолютно. Розумієте, ми ж всі жертви радянської освіти. І у нас цілі шматки історії ХХ століття не існують із західного погляду, не існують в західному ракурсі. Тобто те, що в них були свої 70-ті, свої 80-ті, які у нас, на цих самих наших теренах зі східного боку, зовсім інакше сприймалися, інакше переживалися. Що у нас інша прошивка, інша закладка. І в 90-ті так само було, освіта в нас не змінилася. І відповідно зшити до купи ось цей розірваний залізною завісою світ у головах, моментально його вшити — цього насправді не зробила ні наша, ні західна освіта. І оптика, скажімо, того, наскільки Захід був щасливий появі Горбачова, що «Боже мій, нарешті можна перестати боятися цього страшного радянського союзу і постійно накручувати».

То ж параноїдальна була гонка озброєнь. Ви ж подивіться, вони нам зараз скидають запаси значною мірою тієї зброї, яка була тоді нагромаджена: в усіх цих самих засіках нагромаджувалася абсолютно маніакально, параноїдально. І десятиліттями — я вже не кажу про те, що на це витрачалися бюджети, на це витрачалися кошти — це чисто параноя була. І от коли приходиться цей усміхнений, з американською усмішкою молодий генсек, який каже, що тепер у нас буде соціалізм з людським обличчям і я забираю війська зі Східної Європи. І може бути об'єднання Німеччини, і все буде гаразд, і ми торгуємо, і ми друзі. Ура-вперед! Мир, дружба, жуйка, куку-

рудза. Боже мій, їм просто не те що камінь з душі спав — це був такий нон-стоп фестиваль, і відповідно Горбачову пробачили випадки в Тбілісі, саперні лопатки, якими була розігнана демонстрація. Йому би простили і Вільнюс, де люди були переїхані танками, через кілька місяців після того, як Горбачов одержав Нобелівську премію. Тобто у нас немає зв'язної картини всього цього процесу, наскільки Захід був дуже нещасливий розпадом радянського союзу, бо радянський союз — це була зрозуміла відома величина. А що там є ще й якісь менші республіки — вони їх не знали, вони про них поняття не мали.

І тут ми переходимо до питання, яке просто не можна оминати, відповідаючи на ваше. Це про ось ту саму пропагандистську роль, яку відігравали під час холодної війни на Заході дуже щедро спонсоровані радянським союзом — тобто з кишени наших тат, мам, дідухів, бабусь — славістичні центри. Тобто вся західна славістика — це насамперед русистика. І вся вона розвивалася, ще зі сталінських часів розбудовувалася дуже значною мірою під кремлівським, російським, тоді радянським контролем. І відповідно за радянські, російські гроші.

— **Дуже круто, що зараз ми побачили, як всі ці агенти росії порозкривалися, розкрили свої карти, припинили ховатися. Бо ж тривога, «отечество в небезпеці», треба відпрацьовувати гроші, відпрацьовувати компромати. Чи хтось вас у цьому плані здивував? Ми бачили листи від так званих «німецьких інтелектуалів», що треба припинити давати зброю Україні — і тоді війна припиниться. В сенсі, що нас дуже швидко вб'ють, звалтують — і все, буде мир. Чи хтось вас здивував з тих агентів росії, які порозкривалися за ці 10 місяців війни?**

— Я ж не 24 лютого прокинулася. Я з 2008 року волала і розуміла, що це війна. І з 2010 року мені було абсолютно очевидно, що гряде розгортання війни, яка неминуха, неunikненна, яка в кремлівських задумах має бути світовою. І звичайно,

було зрозуміло, що ми там на дорозі, станемо наступними за Грузією. Але одночасно я, так би мовити, стежила за процесом — чисто з професійних міркувань, професійної безпеки. Я перекладений на Заході автор, за мною на сьогодні вже близько 20 років міжнародної кар'єри за плечима. Тобто 20 з гаком країн, в яких мої книжки перекладені і в деяких я належу до мейнстріму перекладних авторів. У мене весь час була ця паралельна кар'єра, нібито, паралельне життя і паралельна робота: я весь час стежила за профілями і портретами російської агентури в західному видавничому бізнесі, в західних медіа, в пресі.

Преса грає важливу роль. Нас перевели на «цифру» ще 20 років тому, тобто в нас преси як такої, паперової, не лишилося. В Європі вона лишилася — і вона впливова. Те, що стосується цієї самої «російської м'якої сили» — які колосальні гроші в це передвоєне двадцятиліття було кинуто росією. От від самого заснування «Russia Today», але там не тільки про «Russia Today».

Тут не тільки питання про відкрити агентуру. Агентура, так, обпеклася. Полізла, зашкварилася за ці 10 місяців — що ви згадали і ще багато чого можна позгадувати. Але я ж не дарма говорю про кілька поколінь ось цієї русоцентричної славістики, яка фактично тиражувала те, що ми називаємо, російськими методичками. От цю саму путінську версію російської історії тиражувала славістика в усіх західних університетах. І відповідно для західних політиків, які вчилися в тих університетах, так було завжди: що була важлива росія і десь там, якась маленька Україна, якась така братня. Майже як у нас є баварці, чи так як у нас є окситанці для французів. Тобто Україна — російська провінція, Україна завжди була російською провінцією, Київ — це російське місто. В них там якась своя, нібито, мова, свої нюанси і деталі, але власне це не мова — це діалект, це не так уже й серйозно. В них досі — принаймні, до 24 лютого — досі був цей стереотип, тиражований саме в західних університетах.

Олексій Тарасов, «NV»

УКРАЇНА ОТРИМАЄ ЩЕ 200 БРОНЕТРАНСПОРТЕРІВ ВІД КАНАДИ

Канада направить в Україну ще 200 одиниць бронетехніки для допомоги у боротьбі з російською агресією.

Як передає «Укрінформ», про це заявила міністр оборони Аніта Ананд 18 січня під час візиту до Києва, повідомляє «The Globe and Mail».

Йдеться про БТР «Senator», виготовлені компанією «Roshel» з міста Міссісага, провінція Онтаріо, які можуть перевозити вісім пасажирів, а також водія та пасажирів на пе-

редньому сидінні. Також у середині є місце для навідника. Зброю можна встановити зверху.

Передача автомобілів коштуватиме Канаді понад 90 мільйонів доларів.

Ці 200 машин призначені для безпечного транспортування бійців, поранених та техніки.

Очікується, що до літа всі 200 машин будуть відправлені в Україну.

Фото: «Auto 24»

ПАТРІАРХ КІРІЛ ЗАЯВИВ, ЩО БАЖАННЯ ЗНИЩИТИ РОСІЮ ОЗНАЧАТИМЕ КІНЕЦЬ СВІТУ

Керманіч російської православної церкви кіріл заявив, що будь-яке бажання знищити росію означатиме кінець світу.

Про це повідомляє УНІАН.

У своїй проповіді він заявив, що вірить,

що "Господь не залишить" росію, її владу, президента й армію. За його словами, сьогодні виникають дуже великі загрози миру, росії "і всьому роду людському".

"Тому що у якихось божевільних людей з'явилася думка про те, що велику державу російську, що володіє потужною зброєю, населену дуже сильними людьми, які з покоління в покоління завжди були мотивовані на перемогу, які не здалися ніколи жодному ворогові, які завжди виходили переможцями, що їх можна в нинішніх умовах або перемогти, або, як тепер кажуть, переформувати, тобто нав'язати їм якісь цінності, які навіть і цінностями назвати неможливо, для того, щоб вони були як всі", — сказав він.

Фото: PICU

459 ДІТЕЙ ЗАГИНУЛО В РЕЗУЛЬТАТІ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РФ В УКРАЇНІ

Станом на ранок 20 січня 2023 року понад 1,368 дітей постраждало в Україні в результаті повномасштабної збройної агресії РФ: за офіційною інформацією ювенальних прокурорів 459 дітей загинуло та понад 909 отримало поранення різного ступеня тяжкості, повідомляє Офіс генерального прокурора.

Ці цифри не є остаточними. Триває робота щодо їх встановлення у місцях ведення бойових дій, на тимчасово окупованих та звільнених територіях.

Найбільша кількість дітей постраждала у Донецькій області – 429, Харківській – 269, Київській – 117, Запорізькій – 84, Херсонській – 83, Миколаївській – 82, Чернігівській – 68, Луганській – 66, Дніпропетровській – 57.

Через бомбардування та обстріл збройними силами РФ пошкоджено 3,126 навчальних закладів. 337 із них зруйновано повністю.

Фото: «День»

ДО ВР ВНЕСЛИ ЗАКОНОПРОЄКТ, ЯКИЙ ЗАБОРОНЯЄ ДІЯЛЬНІСТЬ УПЦ (МП)

(«ДФУ»). — До Верховної Ради України внесли законопроект, який забороняє діяльність упц (що в єдності з мп).

Про це повідомив постійний представник уряду у Верховній Раді Тарас Мельничук.

Зокрема, Кабінетом Міністрів України як суб'єктом законодавчої ініціативи зареєстрований у Верховній Раді проєкт закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності в Україні релігійних організацій» (№ 8371).

«Проектом закону передбачено внесення змін до ЗУ «Про свободу совісті та релігійні організації», «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань», якими унеможливується діяльність в Україні релігійних організацій, керівний центр (управління) яких знаходиться за межами України в державі, що здійснює збройну агресію проти України», — повідомив депутат.

Сомого тексту законопроекту на сайті парламенту поки не опубліковано.

Фото: Духовний Фронт України

ГОЛОВИ МЗС КАНАДИ ТА БРИТАНІЇ ЗУСТРІЛИСЯ З УКРАЇНСЬКОЮ ГРОМАДОЮ ТОРОНТО

Міністри закордонних справ Канади Мелані Жолі та Великої Британії Джеймс Клеверлі під час перебування у Торонто зустрілися із

представниками місцевої української громади.

Як передає Укрінформ, про це Клеверлі написав у «Твіттері».

«Ми з Мелані Жолі зустрілися із членами української діаспори в Торонто, аби почути їх історії. Ми не зупинимося, поки вони не повернуть свою батьківщину», – зазначив Клеверлі.

Він додав, що «Канада та Велика Британія спільно працюють над підтримкою українців в усьому світі».

Фото: James Cleverly / Твіттер

Лариса Ґаладза та Світлана Онищук (у центрі) під час зустрічі.
Фото прес-служби ОВА.

ПРИКАРПАТТЯ ВІДВІДАЛА ПОСОЛ КАНАДИ

Від початку повномасштабної війни Івано-Франківщина активувала плідну співпрацю з дружньою океанською країною та продовжує спільні проекти.

Посол Канади в Україні Лариса Ґаладза 12 січня відвідала Івано-Франківщину. Як інформують у прес-службі обласної військової адміністрації, висока гостя зустрілася із керівництвом області. Спільно обговорили проекти на підтримку нашої країни в боротьбі з російським агресором.

«Від початку повномасштабної війни Івано-Франківщина активувала плідну взаємодію із Канадою, – зазначила голова ОВА Світлана

Онищук. — Ми налагодили тісні дипломатичні відносини, зокрема міжрегіональну співпрацю із провінцією Альберта. Під час зустрічі акцентували увагу на підтримці наших військових, їхній фізичній та психологічній реабілітації».

На зустрічі обговорили питання релокації бізнесу, працевлаштування внутрішньо переміщених людей, облаштування для них довготривалого житла, психологічної адаптації переселенців. Лариса Ґаладза зазначила, що канадські партнери розробляють низку спільних проектів за цими напрямками.

Людмила Стражник,
«Голос України»

У НЬЮ-ЙОРКУ УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ПРОВЕЛА МІТИНГ ПРОТИ РОСІЙСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ТЕРОРИЗМУ

У Нью-Йорку (США) у відповідь на ракетно-терористичну атаку РФ на місто Дніпро та інші регіони України відбувся мітинг, організований місцевою українською громадою. Про це у «Фейсбуці» повідомило Генеральне консульство України у Нью-Йорку.

"Реакцією нью-йоркців на чергову ракетно-терористичну атаку РФ, цього разу – Дніпра й інших регіонів України, включно з Київщиною, стала акція протесту проти російського державного тероризму та на підтримку Українських Захисників і Захисниць, що боронять сьогодні

#Соледар і #Бахмут", – ідеться в дописі.

Акція була проведена із залученням Генерального консульства України на одній з історичних площ міста — Боулінг Грін.

Генеральне консульство подякувало президенту "Bowling Green Association" Артуру Пікколо за підтримку, Артурові Згурову та Ярославові Пономарову за організацію акції, а також всім, хто взяв у ній участь.

Фото: Генеральне консульство України в Нью-Йорку

ПОВЕРНУТИ УСМІШКУ

Група дітей з України, що проводять канікули в одній з дієцезій на півдні Італії, побувала на загальній аудієнції з Папою Франциском.

Цими днями італійська дієцезія Теджано-Полікастро приймає понад тридцять дітей з України, зокрема, з Києва, Дніпра, Херсона, Харкова, Запоріжжя. Деякі з них втратили батьків на війні, інші вже місяцями не бачаться з ними, бо ті потрапили в полон. У середу, 18 січня 2023 р., вони взяли участь у загальній аудієнції зі Святішим Отцем, що відбувалася в залі Павла VI у Ватикані.

З дітьми приїхало також п'ятеро вихователок, чоловіки двох з яких перебувають у російському полоні. Одна з жінок вручила Папі список полонених. Святіший Отець, спочатку приклавши листок до серця, запевнив у своїх молитвах.

Про ініціативу для «L'Osservatore Romano» розповів о. Мартіно Де

Паскуале, директор Карітасу. Діти від 9 до 22 січня проводять період канікул у південноіталійській дієцезії, яка приєдналася до програми солідарності, ініційованої Карітасом Італії в співпраці з італійським Міністерством праці.

«Ми показали їм природну красу нашої території, оглянули археологічні розкопки в Помпеях, печери Пертози, храми Пестума», – сказав священник, звертаючи увагу на те, як вже в короткому часі «ці діти знову почали бігати, гратися, жартувати й сміятися, наново віднайшовши радість, втрачену протягом місяців». «Дізнавшись, що вони зустрінуться з Папою і матимуть можливість зробити фото з ним, вони зворушилися», – додав він.

Фото: vaticannews.va
о. Тимотей Т. Коцур,
ЧСВВ-Ватикан

ДИВОВИЖНЕ ЖИТТЯ І ПРИГОДИ ІВАНА ФІРЦАКА

Український силач, якого «поховали» в сср: завалив бика голими руками та пробив грудну клітку чемпіону Британії... Українець Іван «Кротон» Фірцак став світовою зіркою першої половини ХХ століття. Борець, боксер, босць вільного стилю, неймовірний силач та артист цирку підкорював і звичайних глядачів, і королівських осіб. У 1928 році його визнали найсильнішою людиною планети. Деякі силові трюки Кротона досі ніхто не повторив. І незважаючи на всі старання, стерти пам'ять про легендарного богатыря радянська влада не змогла.

Найяскравіші історії з життя Фірцака-Кротона, які дійшли до наших днів. Тут варто згадати і дивовижні циркові трюки, які виконував Іван Сила, і двобій із биком, і подарунок від королеви Великої Британії.

Приніс корову

Іван народився 1899 року в селі Білки на Закарпатті. Говорили, що свою силу він отримав у спадок – його дід Іван одного разу вбив ведмедя ударом колодою і міг зрушити з місця дерев'яний будинок. А онук, будучи підлітком, приніс додому на плечах корову, яка поранила ногу і не могла йти. За це хлопець отримав прізвисько Іван Сила. Також він міг спокійно тримати на витягнутих руках 30-літрові чавунні бідони з молоком.

Вантажник

У 20 років Фірцак, який мав неймовірну силу, вирушив на заробітки до Чехо-Словаччини, працював вантажником на заводі і залізничному вокзалі Праги. При цьому у нього залишався час на спорт. У 1922 році 23-річний українець став першим вантажником, який виграв чемпіонат Чехо-Словаччини з важкої атлетики, піднявши вагу 150 кг. Потім став першим номером країни з рукопашного бою. Також Фірцак 70 разів перемагав у змаганнях з гирьового спорту та примудрився виграти конкурс краси тіла в Парижі.

Цвяхи від Кротона

Залишивши аматорський спорт, Фірцак став зіркою відомого празького «Герцферт-цирку», з яким вис-

тупив у 64 країнах світу. І всюди – з аншлагом. Українця зустрічали оваціями у Відні, Берліні та Вашингтоні, де силач рвав залізні ланцюги, жонглював гириями та штангами, зубами тягнув вантажі.

Однією з фішок Івана, як сказали б сьогодні, були 20-сантиметрові цвяхи, котрі він забивав голими руками, потім витягував зубами, гнув пальцями, робив із них різні фігури, які потім роздавав на згадку глядачам. За свою феноменальну силу та неймовірні трюки, частину з яких не можуть повторити навіть сьогодні, Фірцаку дали ім'я античного героя-силача Кротона.

Залізне серце

Дуже популярним серед глядачів був номер Кротона «Груди замість ковадла», коли величезну брилу трощили прямо на грудях у Івана. При цьому він міг лежати на товченому склі зі своїм важким вантажем. А пані, що займали місця в перших рядах, чекали на номер «Залізне серце», коли Іван клав собі на плечі триметрову рейку, четверо асистентів звішувалися на ньому, намагаючись зігнути. А коли їм це не вдавалося, Фірцак руками вигинав із рейки серце і з сором'язливою усмішкою дарував дамам.

Людина під колесами

Під час гастролей у США Іван виконав ефектний рекламний трюк, вразивши навіть розпечену заокеанську публіку: силач ліг на землю, а легковий автомобіль переїхав його через горло. Фотографія цього номера облетіла сторінки американських газет. Фірцак вирішив додати трюк до своєї програми під назвою «Людина під колесами машини».

Номером українця були вражені не лише пересічні американці. Слава про силача дійшла і до власників концерну «Форд», які у 1927 році на знак свого захоплення та поваги подарували Фірцаку іменний автомобіль.

Діаманти королеви

Не встояла перед Кротonom і королева Великої Британії, яка запросила трупу на чолі з Іваном показати свою знамениту програму у п'ятитисячному залі цирку «Тауер». Щоб вразити королеву, українець тягнув ланцюгом вантажну машину, набиту людьми. А також на прохання Її величності вийшов у ринг проти місцевого чемпіона суперважкої ваги з боксу Джона Джексона.

Бій закінчився трагедією для Джексона. Кротон трохи не розрахував силу і проломив Джонови грудну клітку, а в українця від такого потужного удару тріснула шкіряна рукавичка. Джексона забрали до лікарні, боксер вижив, але не пережив такої поразки та викинувся з вікна багатоповерхового будинку. А фанати Джона помстилися – напали на Фірцака, проломивши йому голову.

Іван зумів вижити навіть після від-

критого перелому черепа, але лікарі змушені були імплантувати золоту пластину на його пошкоджену кістку. Після цього силач два місяці ходив із забинтованою головою і надалі змушений був виступати у перуці. А королева Англії як компенсацію та на честь перемоги над чемпіоном подарувала йому унікальний пояс, манжети та шолом, прикрашений діамантами та рельєфним зображенням левів.

40 яєць на сніданок

Борцівські навички, щедри природні дані та сила волі допомогли Кротону здобути перемогу і над відомим японським борцем Токедзо, який був на 20 кг важчим за Івана, і над популярним у Бразилії майстром капоєйри. Хто тільки не намагався розкрити секрет могутності Івана Сили. Навіть уважно вивчали, що їсть найсильніша людина планети.

Французька преса стверджувала, що на сніданок 160-кілограмовий богатыр з'їдав яєчно із 40 яєць! Якось у Відні українця заарештували за аварійну ситуацію на дорозі. Грошей на штраф у нього не знайшлося, силача посадили до камери, але він легко чи то виламав ґрати, чи то розігнув їх руками, і поліція вирішила відпустити Фірцака.

На бика

Після роботи в цирку разом із дружиною, чеською гімнасткою Руженою Зікловою, Кротон вирішив створити власну мандрівну трупу, яка дуже ефектно добилася дозволу на виступ в Іспанії. Щоб влаштувати публічні розваги, українцю потрібно було отримати ліцензію. Але заступник мера одного з провінційних містечок зажадав у Івана доказу його умінь.

— Де показувати? — спитав Іван.

— На Піренейському півострові чоловіки демонструють це на арені. Туди ще бика випускають, – відповів Кротону чиновник.

Іван Сила відмовився від пік та шпаг, якими користувалися місцеві тореадори, і пішов на бика з голими руками. Трибуни були переповнені. Кажуть, викликали навіть дві брички з лікарями: одна – для приїжджого «божевільного», інша – для синьорит, які можуть знепритомніти.

Закарпатський гігант трохи погрався з биком для глядачів, а потім однією рукою схопив тварину за зашийок, притиснув до грудей, а іншою – вирвав найближчий ріг. Арена охнула, бик від больового шоку знепритомнів, а потім і помер. Іван закинув тушу на плечі і відніс до найближчого ресторану, де попросив приготувати бика спеціально для заступника мера, який не вірив у нього. Кротону відразу виписали всі ліцензії.

Розбитий «Форд»

Ближче до 40 років Івану набридло блукати світом, його потягло до рідного села на Закарпатті. Фірцак ро-

зирвав 10-річний контракт із цирку раніше обумовленого терміну, виплативши через суд компенсацію у 100 тисяч крон, і наприкінці 30-х із дружиною та 8 дітьми повернувся додому. Але там багато що змінилося майже за 20 років мандрівок.

А під час окупації Закарпаття Угорщиною 1939 року нова влада захотіла конфіскувати у Фірцака його пам'ятний автомобіль «Форд». Та силач вважав за краще розбити його кувалдою. За що спортсмена побили та на якийсь час кинули до в'язниці.

25 років таборів

Радянська влада, що прийшла на Закарпаття, спробувала нівелювати всі досягнення всесвітньо відомого силача, а легендарні історії змалювати не більше, ніж дурними вигадками. Ще один український герой їм зовсім не був потрібен. НКВС конфіскувало у Кротона всі його призи, нагороди та навіть фотографії. А старшого сина засудили на 25 років таборів. Іван Фірцак-молодший готувався у спадкоємці Кротона – з дитинства виступав із ним у парі та був чемпіоном УРСР з боксу у перші повоєнні роки.

Проте 18-річного хлопця засудили у сфабрикованій справі про належність до ОУН. З 25 років він відсидів у сталінських таборах майже вісім років. А його батькові довелося заробляти гроші тими ж виступами – він їздив селами і скликав до місцевого клубу всіх охочих. Він все ще міг гнути арматуру, піднімати по кілька людей та рухати авто. Ось тільки квиток на його вистави коштував уже 20 копійок.

Також Фірцак передавав свої знання та вміння молоді, відкривши гурток важкої атлетики та заснувавши циркову школу силових мистецтв. Багато його учнів здобували різні титули на змаганнях з важкої атлетики.

Золота пластина

Легендарного Івана Сили не стало 10 листопада 1970 року. Золота пластина в голові богатыря потребувала заміни. Однак радянська влада не знайшла можливості випустити на лікування за кордон найсильнішу людину планети. Без операції рана під пластиною почала загнівати. Лікар, який регулярно приїжджав до спортсмена з Іршави, дуже хотів допомогти, але не зміг нічого зробити.

На похорон Кротона прийшло не тільки все село Білки та мешканці навколишніх селищ, а й багато відомих спортсменів свого часу. І як не намагалися в сср вбити пам'ять про неймовірного силача, не змогли. Про нього пишуть книги, зняли фільм та передають легенди про Івана Силу з покоління в покоління.

Фото: «Туристичний сервер Закарпаття»

Римма Філіпенко, «ХД»

TO HELP UKRAINE WIN, NATO MUST ERASE SELF-IMPOSED RED LINES

By FRIDRIK JONSSON and ERLINGUR ERLINGSSON. 12/30/22

The Hill

With less than two months until the anniversary of the Russian reinvasion of Ukraine, it is time to take a strategic view of the continued Western response and the path to a successful conclusion to the war.

Ukrainian bravery and sacrifice, aided by significant support from NATO and European Union member states, helped stave off an early Ukrainian defeat. However, it is now critical to redouble allied efforts in order to help Ukraine evict the Russians and create the conditions for sustainable peace. This includes the delivery of weapons that allies have been reluctant to give to Ukrainians, but, more importantly, NATO should intensify its efforts and take an active role in the defense of Ukraine in response to Russia's illegal war.

Fortunately, the West already has the means and structure through NATO to plan, coordinate and execute this enhanced support to bring about an end to the war. NATO allies can do this through a carefully telegraphed set of escalatory steps in direct support of Ukraine that go well beyond the support given to date. This includes the deployment of NATO-operated air defense inside Ukraine (starting with western Ukraine), greatly-expanded provision of targeting and training support, as well as assistance with logistics, maintenance and repairs inside Ukraine — including that of civilian infrastructure.

NATO allies should also abandon self-imposed limits on weapon supplies and deliver critical tools that can shift the momentum further in Ukraine's favor. This includes armored fighting vehicles (IFVs), tanks, drones, long-range artillery (ATACMS) and fixed-wing fighters. The above steps for enhanced material support and NATO involvement ought to be fleshed out and implemented starting in early 2023.

The clearly-telegraphed deployment of NATO personnel would give Russia pause in its indiscriminate targeting of Ukraine and allow Ukraine to focus on recovering occupied territory. NATO member support for Ukraine has already resulted in the destruction of a large part of the offensive power of the Russian military. This, coupled with the piercing of the myth of Russian

military power and reinvigoration of the Western alliance, has come at a relatively low financial cost to allies, so even for those driven by narrow national interest, supporting Ukraine has been and continues to be extremely worthwhile.

Before the outbreak of war, many Western governments and experts predicted a Ukrainian collapse; NATO trainers were withdrawn and embassies evacuated, thus weakening deterrence. The unexpected Ukrainian battlefield success did force the West to rethink its approach and greatly increase deliveries of defensive weapons and other support.

However, ongoing self-imposed arbitrary restraints, statements ruling out direct interference and restrictions on the provision of support, including on certain types of weapons, are needlessly extending the war. This includes spurious red lines to avoid a potential Russian nuclear response to any number of Western supportive steps. While not to be taken lightly, these concerns are overblown and unsupported by evidence. At the end of the day, Russian leaders know that a first-use nuclear strike will forever undermine the Russian state and make it an outlaw in the international system, supercharging today's robust sanctions indefinitely. Deterrence, nuclear or otherwise, should not include publicly telegraphed self-neutering policies.

These self-imposed red lines have fed into Vladimir Putin's fundamental strategic approach — allowing him to pivot to a war of attrition with the aim of exhausting and fragmenting allied support. His aim, as proven successful against Georgia in 2008 and Ukraine in 2014, is to outlast any sanctions or Western responses to achieve a de facto victory, denying Ukraine membership of the EU and NATO. It also appears clear that Russian claims to be open to negotiation are a mere stalling tactic.

It is, thus, a fundamental risk to Western unity to let this war drag on by denying the Ukrainians

the means to continue to shape the final outcome on the battlefield. Clearer messaging of potential escalatory moves by the West, including through the threat of direct engagement in support of Ukraine, can provide a coercive “off-ramp” for Putin, by raising the cost of continuing a war he cannot win on the battlefield. While the current Russian extremist political environment makes a loss to Ukraine unacceptable and demeaning, a loss to the collective West could perversely fit into Russia's domestic narrative of victimhood and encirclement. Despite its bombastic rhetoric, Russia does not want direct confrontation with NATO.

With the United Nations and the Organization for Security and Cooperation in Europe hamstrung or paralyzed, only NATO has the tools, organization and wherewithal to stand up to this illegal Russian campaign. Doing so will immeasurably enhance future security on the continent and beyond. Allowing Russia to wear out Ukraine and exhaust the Western alliance's appetite for support and associated costs, such as higher energy prices, only guarantees that a future NATO conflict with Russia becomes a matter of time, exposing our allies in the Baltics and elsewhere to the potential horrors we have seen in Bucha and Mariupol.

We must not forget that while Ukraine fights for its own survival, it is also fighting for the very security architecture that has sustained a largely peaceful international system since 1945. If a revanchist Russia achieves any sort of victory in this war, it will inevitably lead to a wider conflict in the future. It will also tempt other belligerents to launch their own military adventures for territorial expansion without fear of a robust and enduring Western response. The illegal Russian assault on Ukraine is a test of our willingness to defend the principles of national sovereignty and the rule of law. We must act now or regret inaction later.

Fridrik Jonsson is a former representative of Iceland to NATO's Military Committee, including serving one year as its dean. Erlingur Erlingsson is a former visiting fellow at the Center for Transatlantic Relations at Johns Hopkins University SAIS and the former deputy chief of mission at the Embassy of Iceland in Washington.

A RUSSIAN “FISHING” STRIKE AND UKRAINIAN MISSILES

A recent attempt by the West to “confine” to Ukraine the current Russian aggression came with a missile strike (15 November 2022). NATO's official assessment of this “incident” was: “Missile landing [in Poland] was not a ‘deliberate’ Russian attack.”

It is, however, realistic to share the unembellished position that Moscow, during this massive missile attack on Ukraine, also delivered a “fishing” strike on Poland to probe NATO's reaction and readiness to implement its “sacrosanct” Article 5 about defending “every inch” of NATO's territory against any aggressor. It would be Russia in this case. Another plausible reason for this “incident” was a Russian attempt to provoke a quarrel between Poland and Ukraine.

So much for a “lesson learned” by the West again. In view of this, Ukraine would be prudent to keep optimizing its defense capabilities to the maximum – NOT EXCLUDING THE RENEWAL OF ITS TACTICAL NUCLEAR POTENTIAL. As a thoughtful world leader once stated, a nation's best friend and ally is always ITS OWN ARMED FORCES.

Relevant reminders

- As part of the 1990s international agreement known as the “Budapest Memorandum” (1994) Ukraine relinquished its nuclear arsenal and was forced to transfer it to Russia “in exchange for assurances of security, sovereignty, and territorial integrity.” The guarantors that signed the Budapest Memorandum were the United States, Great Britain, and Russia on one end, and Ukraine on the receiving end. So much for the “assurances”.
- Due to the US-West's strategic myopia, complacency and opportunism, Ukraine at that time was subjected to outright political blackmail, which directly led to Russia's military aggression against Ukraine starting in 2014.
- When last October (2022) another wave of missiles from Russia hit Ukraine, the wreckage of one of them was that of a Kh-55 weapon – a Ukrainian-made subsonic cruise missile originally designed to carry a nuclear warhead. And it is precisely this type of cruise missile – with which Moscow is now bombing Ukraine – that Ukraine was forced by the West to transfer to Russia in the 1990s!
- A Russian resident of the town of Borovsk (Russia) called Alexei, 32 (who refused to give his surname), succinctly summarized Moscow's historical mantra about Ukraine: “Ukraine is not on our side but against us, and we don't need Ukraine to exist.”

The New York Times, 17 December 2022

It is now the prime duty of the US-NATO-EU triad, both moral and strategic for the sake of the security of the free world, to right their past blunders by supporting Ukraine

tangibly to the maximum for as long as it takes, regardless of the supposed Western “fatigue” with the war in Ukraine and outright diversionary calls for appeasement with an aggressive terrorist state like Russia.

Oleh Romanyschyn
Jan 12, 2023

CAUGHT ON CAMERA, TRACED BY PHONE: THE RUSSIAN MILITARY UNIT THAT KILLED DOZENS IN BUCHA

Exclusive evidence obtained in a monthslong investigation identifies the Russian regiment — and commander — behind one of the worst atrocities in Ukraine.

The New York Times
Dec. 22, 2022

This investigation was reported and produced by Yousur Al-Hlou, Masha Froliak, Dmitriy Khavin, Christoph Koettl, Haley Willis, Alexander Cardia, Natalie Reneau and Malachy Browne.

When videos and photos emerged in April showing bodies of dozens of civilians strewn along a street in Bucha, Ukrainians and the rest of the world voiced horror and outrage. But in Russia, officials had a completely different reaction: denial.

President Vladimir V. Putin dismissed the gruesome scene as “a provocation,” and claimed that the Russian Army had nothing to do with it.

But an eight-month visual investigation by The New York Times concluded that the perpetrators of the massacre along Yablunska Street were Russian paratroopers from the 234th Air Assault Regiment led by Lt. Col. Artyom Gorodilov.

The evidence shows that the killings were part of a deliberate and systematic effort to ruthlessly secure a route to the capital, Kyiv. Soldiers interrogated and executed unarmed men of fighting age, and killed people who unwittingly crossed their paths — whether it was children fleeing with their families, locals hoping to find groceries or people simply trying to get back home on their bicycles.

Times reporters spent months in Bucha after Russian forces withdrew, interviewing residents, collecting vast troves of security camera footage and obtaining exclusive records from government sources. In New York, Times investigators analyzed the materials and reconstructed the killings along this one street down to the minute. Some of the most damning evidence implicating the 234th included phone records and decoded call signs used by commanders on Russian radio channels.

It all points to a brazen and bloody campaign that turned a quiet suburban street into what residents now call the “road of death.”

Historically, journalists and investigators relied on a single photograph or video to expose wartime atrocities. In 1992, Time magazine published a photo of an emaciated prisoner in Bosnia on its cover. Almost 20 years later, a video captured the execution of captured Tamil Tiger fighters in the final days of Sri Lanka’s civil war.

What differentiates the evidence discovered in Bucha are the scale and detail that link a single unit and its commander to specific killings, with possible implications for ongoing investigations. The International Criminal Court (I.C.C.) is already investigating possible war crimes and other atrocities in Ukraine.

“This kind of digital evidence is a sea change, especially compared to past investigations such as in the former Yugoslavia,” said Matthew Gillett, a senior lecturer at the University of

Exclusive phone records, documents, interviews and thousands of hours of video reveal how a Russian paratrooper unit killed dozens of people on one street in March. *Photo: The New York Times*

Essex who previously worked at international criminal courts. “If any Ukraine cases end up at an international court such as the I.C.C., it has to have a significant video component.”

Here are some of the main takeaways of the investigation.

A Paratrooper Unit Emerges as the Culprit

While various military units were present in Bucha — and the death toll across the city reached over 400 — The Times identified the 234th Regiment, a paratrooper unit based in the city of Pskov in western Russia, as the main culprit in the Yablunska Street killings. Airborne units like this are considered some of the best trained and equipped in the Russian military. Evidence of the 234th’s involvement includes military equipment, uniform badges, radio chatter and packing slips on munition crates. Military experts from Janes and the Institute for the Study of War provided insights about Russian armored vehicles and their markings as well as tactical operations seen in the visual evidence.

Phone Records as Digital Fingerprints

Residents in Bucha said that when Russian soldiers interrogated them, they often seized their phones. Suspecting the soldiers may also have taken the phones of victims, our reporters obtained from Ukrainian authorities a database of all calls and messages placed from the Bucha region to Russia during March. As we interviewed victims’ relatives, we collected their phone numbers and checked if they were in the database. A chilling pattern emerged: soldiers routinely used the phones of victims to call home to Russia, often only hours after they were killed.

By analyzing the phone numbers dialed by Russian soldiers and uncovering social media profiles associated with

their family members, The Times confirmed the identity of two dozen paratroopers as members of the 234th Regiment. In many cases, we interviewed their relatives and spoke to some of the soldiers themselves, two of whom confirmed they were in the 234th and served in Bucha. We cross-referenced our findings with personal data sourced from leaked and official Russian databases provided by the Center for Advanced Defense Studies, a Washington, D.C., nonprofit group focused on global security.

Mothers, Fathers, Children: Ordinary Citizens as Victims

The Times identified — for the first time — three dozen people who were killed along Yablunska Street in March. We reviewed death certificates for most of these victims, and the predominant cause of death was gunshot wounds.

The victims were residents of Bucha or neighboring towns, from all ages and professions. Among the victims killed by Russian paratroopers were 52-year-old Tamila Mishchenko and her 14-year-old daughter, Anna, on March 5. They were among four women fleeing Bucha when Russian soldiers fired on their blue minivan.

Nearly all the victims we identified on Yablunska Street were civilians or Ukrainian P.O.W.s. Killing them could be prosecuted by the International Criminal Court and deemed war crimes under international humanitarian law. Because of their systematic and widespread nature, the killings in Bucha could also amount to crimes against humanity. Russia has not joined the I.C.C. and is unlikely to cooperate on any potential future cases that involve Russian soldiers.

The Killings Were Not Random Acts of Violence

The victims on Yablunska Street did not die in the crossfire between Russian and Ukrainian forces, nor were they mistakenly shot in the fog of war. Our

investigation shows that Russian troops intentionally killed them, apparently as part of a systematic “clearing” operation to secure the path to the capital. Dozens of civilians were shot dead. In other cases, men suspected of links to the Ukrainian military were rounded up and executed.

Dereliction in the Chain of Command

Lt. Col. Artyom Gorodilov, the regiment commander at the helm of the 234th, oversaw operations of the paratrooper unit in Bucha. Times investigators obtained documents that confirmed the call sign he used when communicating over the radio with his troops. Security cameras along Yablunska Street captured some of this radio chatter, establishing that Lt. Col. Gorodilov was in command, and two soldiers in the 234th who served in Bucha confirmed in interviews that he was there.

After Russian troops retreated from the Kyiv region, Lt. Col. Gorodilov received a promotion to colonel in April from the then-head of the airborne forces, Col. Gen. Andrey Serdyukov. The ceremony was held days after the shocking images from Bucha emerged.

Neither General Serdyukov nor Colonel Gorodilov’s immediate superior at the time, Maj. Gen. Sergey Chubarykin, has publicly announced any investigations into the carnage in the town despite the global outrage over the images. As superior officers, they ultimately answer for the actions of the forces under their command. By neither stopping nor investigating the atrocities in Bucha, they could ultimately bear responsibility for them.

The Russian Ministry of Defense, the Russian Embassy in Washington and Colonel Gorodilov did not respond to requests for comment.

Reporting was contributed by Evan Hill, Ishaan Jhaveri and Julian Barnes. Translations and research by Aleksandra Koroleva, Oksana Nesterenko and Milana Mazaeva.

СВІТ СОЛІДАРИЗУЄТЬСЯ З УКРАЇНОЮ, ВИВЧАЮЧИ МОВУ ГЕРОЇВ

Ще одним символом солідарності з Україною, яка відбиває путінську агресію, стало вивчення української мови на всіх континентах

Україна героїчно чинить опір державі-терористці. Завдяки звитяжним бойовим успіхам ЗСУ, титанічній роботі волонтерів, лікарів, освітян, комунальників, мужності кожного громадянина не вщухає інтерес до нашої справді дивовижної країни.

Світ підтримує Україну, надаючи сучасну зброю, прихисток для тих, хто вимушено покинув свої домівки. У грудні минулого року понад 60 відомих локацій у 19 країнах світу вимкнули світло, щоб зібрати кошти на придбання генераторів для українських лікарень після численних намагань варварів залишити нас без електроенергії.

Ще одним символом солідарності з Україною, яка відбиває путінську агресію, стало вивчення української мови на всіх континентах. Складно пригадати бодай одного лідера цивілізованої країни, який досі не сказав жодного слова українською. Більше того, майже півтора мільйона людей по всьому світу почали вивчати українську тільки на платформі «Duolingo».

На початку тижня в британській «The Guardian» вийшов блог редак-

торки культури видання Шарлотти Гігінс, в якому вона навела причини, чому почала вивчати українську мову.

«Є багато причин вивчати мову: школа, університет, робота, стосунки, походження, перспектива канікул і подорожей», — пише журналістка, водночас зазначаючи, що є і політична причина, оскільки мова й політика йдуть разом.

Як і більшість тих, хто незамітним російською пропагандою оком аналізує причини війни в Україні, пані Гігінс зазначає, що мова — одна із головних цілей війни, яку розв'язала росія: «Тим, хто слідував за війною, швидко стало зрозуміло, що на карту поставлена сама мова. Одержимість путіна Україною залежить від його хибного переконання, що країна існує лише як придаток росії та не має власної ідентичності; багато українців відмовляються від російської на користь української мови як символу опору».

Редакторка «The Guardian», наголошуючи, що спілкування українською мовою стало світовим символом солідарності з жертвами путінської агресії, наводить вражаючі цифри, які свідчать про зростання інтересу до вивчення української в різних країнах.

Так, наприклад, кількість користувачів, які вивчають українську на платформі «Duolingo», зросла на 1,254% у Великій Британії та на 2,229% в Республіці Ірландія. Сплеск вивчення української мови відбувся в лютому та березні.

Така тенденція, за її словами, схожа в інших країнах, які приймають біженців: у Польщі, Німеччині, Нідерландах і Чехії цього року спостерігалось різке зростання рівня навчання українською мовою. А за словами Сінді Бланко, одного з дослідників «Duolingo», кількість біженців різко зросла в Японії, В'єтнамі та Латинській Америці, а також «практично в кожній країні на Землі», де використовується додаток. У 2022 році 1,3 мільйона людей по всьому світу почали вивчати мову на «Duolingo».

«Вивчіть українську, переможете росію», — під таким заголовком «Los Angeles Times» опублікував колонку відомої американської журналістки Барбари Демік.

Авторка, пояснюючи читачам значення мови в російсько-українській війні, звертається до історичних фактів: «З розпадом радянського союзу в 1991 році Україна повернула свою мову, яка зазнавала репресій з цар-

ських часів, часто жорстоко».

Вона переконана, що повномасштабне вторгнення росії 24 лютого 2022 під гаслом захисту російськомовних, лише спонукало багатьох українців вивчати та використовувати лише українську мову.

Барбара Демік, яка нещодавно побувала в Україні разом з делегацією Американського ПЕН-центру, цитує слова з опублікованого за результатами візиту звіту організації, наголошує, що як і намагання окупантів знищити українську мову, руйнування культурних центрів, пам'яток та бібліотек — це «не супутня шкода у війні проти України: це ціль. путін прагне стерти українську ідентичність і культуру, нав'язати українському народу російську мову, а також маніпульовану, шовіністичну, мілітаристську версію російської культури, історії та світогляду».

Тож не лише в Україні, а й у світі очевидна істина: боротьба на мовному, культурному, освітньому фронтах в умовах війни є ключовою, а утвердження української мови — це посилення нашої обороноздатності та ключ до якнайшвидшої перемоги.

Тарас Кремень

МІСЬКИЙ ГОЛОВА ХАРКОВА ОСКАРЖУВАТИМЕ В СУДІ ШТРАФ ЗА ПОРУШЕННЯ МОВНОГО ЗАКОНУ: ЩО ВІДОМО

Мер Харкова Ігор Терехов подав позов до Уповноваженого із захисту державної мови через повторний штраф за порушення мовного законодавства.

Цю інформацію "Суспільне Харків" підтвердив речник мерії Юрій Сидоренко.

"Він оскаржує штраф як фізична особа, а не як мер. Суть позову мені не відома, бо він звернувся до суду як приватна особа", - сказав Сидоренко.

Позиція Уповноваженого із захисту державної мови

Мовний омбудсмен Тарас Кремень підтвердив "Суспільне Харків", що Ігор Терехов подав позов до суду.

"Про позов дізнався вчора (12 січня — ред.), коли дивився свою пошту".

У позові мер планує оскаржити постанову про накладання другого штрафу за невикористання державної мови.

"Перший випадок стосувався щодо виступу недержавною мовою на телебаченні. Наступна постанова стосувалася застосування недержавної в Telegram-каналі і на його сторінці в соцмережі. Тоді ми обійшлися попередженням. Але в зв'язку з тим, що продовжились факти застосування недержавної, ми розглянули справу, запропонували надати пояснення, прибути для розгляду цієї справи особисто або представнику, адвокату. Жодної реакції не було. Тому було прийнято рішення про накладання штрафу", — каже Кремень.

Сума накладеного штрафу складає 3,400 гривень. Кошти від сплати штрафів за порушення мовного закону йдуть у бюджет місцевої громади.

Що відомо

- За невикористання державної мови у зверненнях до харків'ян, а також в ефірі телемарафону мер Харкова Ігор Терехов має сплатити штраф, стало відомо у листопаді 2022 року. Крім того, мовний омбудсмен виніс постанову про накладання адміністративного стягнення у вигляді попередження. Йдеться про те, що сторінки Терехова у Facebook та Telegram ведуться російською.
- "Офіційно я буду розмовляти українською. Що стосується мого спілкування з харків'янами — я буду спілкуватися російською", — прокоментував мер постанову

омбудсмена.

- Терехов сплатив перший штраф 2 грудня, повідомила заступниця міського голови Харкова Тетяна Четова-Терашвілі у відповіді на запит "Суспільне Харків". Мовний омбудсмен підтвердив, що мер міста оплатив штраф у сумі 3,400 гривень, які поповнили міський бюджет.
- До повномасштабного російського вторгнення Ігор Терехов зрідка переходив на українську. Майже не користувався державною мовою, хоча і брав уроки української. Згодом Терехов обіцяв вивчати українську мову. 15 листопада Ігор Терехов у спілкуванні з пресою перейшов на українську.
- У 2021 році Харківська обласна рада затвердила програму розвитку української мови в регіоні.

Фото: «Суспільне Харків»
Ганна Цьомик, «Суспільне»

СОЛОВ'ЙОВ ВІДВЕРТО ЗАКЛИКАВ БИТИ ЯДЕРКОЮ ПО ЛОНДОНУ ЗА ДОПОМОГУ УКРАЇНІ

російські пропагандисти щодня ретельно "годуєть ла*ном" власних громадян. Цього разу вони почали погрожувати застосувати ядерну зброю по Великій Британії за допомогу Україні. Однак чомусь пропагандисти забувають, що відповідь Заходу буде миттєвою та жорстокою.

Поки "велика" російська армія вже кілька місяців вовтузиться і за-

кидає трупами Бахмут та сусідні населені пункти, російський пропагандист владімір соловйов відкрито роздумує над тим, що потрібно вдарити ядерною зброєю по Великій Британії.

У своїй ненависній риториці пропагандисти забувають, що у відповідь на ядерний удар Захід зробить усе можливе, щоб не залишити від російського керівництва і пуского місця.

А військові можливості окупантів будуть буквально знищені.

Однак це не заважає соловйову обговорювати різні апокаліптичні та самогубні ідеї на власних телепередачах.

"За моїм скромним розумінням, якщо ми завдаємо удар по Лондону неядерним зарядом... Якщо вирішимо ядерний заряд застосувати, то спочатку треба знищити те, що може

відповісти нам", — говорив Соловйов.

Паралельно інший "експерт" в студії почав розповідати, що потрібно завдавати масованого ядерного удару по Лондону. Так окупанти відреагували всього на 14 танків "Challenger 2", які Британія передасть Україні.

За Петром Синєоким,
«24 канал»

ЗАСІДАННЯ РАДИ БЕЗПЕКИ ООН ЧЕРЕЗ «УТИСКИ» УПЦ (МП): ЩО ВІДПОВІЛИ ФРАНЦІЯ ТА КИТАЙ

У вівторок, 17 січня, у штаб-квартирі Організації об'єднаних націй у Нью-Йорку відбулось засідання Ради безпеки, ініційоване росією під приводом "утисків єдиної канонічної православної церкви в Україні".

Постійний представник Франції Ніколя де Рів'єр звернув увагу, що росія знову намагається відволікти міжнародне товариство від нагальних питань, повідомляє "Суспільне". "Використовуючи свободу віросповідання, вона відволікає увагу цієї ради та міжнародної громади від російської агресії, яка триває майже рік, спричиняючи величезні страждання суверенному українському народу. Ми засуджуємо російські ракетні удари по Дніпру. І сьогоднішнє засідання, ще один приклад російської дезінформаційної стратегії, яка так цинічно проводиться. Цю зустріч було скликано під приводом захисту релігійних свобод, але тим часом під час православних свят

не було ніякого припинення бойових дій", — сказав на засіданні Радбезу Рів'єр.

Представник Албанії Феріт Ходжа зазначив, що "ЮНЕСКО підтвердила руйнування 2,300 місць культурної спадщини, в тому числі і релігійних місць поклоніння".

Постійний представник України у Раді безпеки ООН Сергій Кислиця заявив, що росія вимагає міжнародне товариство слухати нісенітницю.

А представник Китаю Чжан Цзюнь закликав сторони до мирних переговорів: "Китай завжди заявляв, що захист прав на вільне віросповідання має бути захищене. Це допомагає забезпечити позитивну енергію, яка сприяє розбудові миру. Переговори — це єдиний можливий спосіб вийти із кризи. Китай закликає всі сторони діяти раціонально і долучитися до діалогу".

Фото: «ДФУ»

«ПЕРЕСТАНЬТЕ СТІЛЯТИ В НАШИХ ЛЮДЕЙ»

Предстоятель упц мп Онуфрій висловив співчуття постраждалим внаслідок бомбардувань Дніпра 14 січня та звернувся до керівництва російської федерації з закликом припинити вбивати українців, повідомляє Інформаційно-просвітницький відділ упц мп.

«Звертаюся до керівництва російської федерації та прошу: Заради Христа перестаньте стріляти в наших людей. Бог нам подарував життя, не треба забирати його у нас, бо тому, хто забире чуже життя, такою ж мірою буде відміряно від Бога — він

втратить своє життя. Навіть за одну краплю крові доведеться відповідати перед Богом. Тому, заради Христа, перестаньте стріляти в наших людей, вбивати їх! Господь створив нас не для того, щоб вбивати один одного, а для того, щоб ми мирно жили один з одним. Ми діти одного Отця і Бог хоче, щоб ми терпіли один одного, щоб допомагали один одному, щоб ми не бомбили, а підтримували одне одного. Я думаю, що наш голос буде почутий, про це молюся і прошу Бога».

ПУТІН ПОГРОЖУЄ УКРАЇНІ ЧЕРЕЗ РОСІЙСЬКУ ПРАВОСЛАВНУ ЦЕРКВУ

Владімір путін заявив, що владі України "не пройде даром" і "створення загороджувальних загонів" і те, що вони "створять" з російською православною церквою

Про це він заявив на зустрічі з нагоди прориву блокади Ленінграда у Другій світовій війні, повідомляє "Ділова Столиця" з посиланням на російських пропагандистів.

Так, путін ретранслював нові "страшилки" російської пропаганди.

"В Україні дуже багато людей, які розуміють, що відбувається, і дають правильну

оцінку. Особливо після того, що сучасні володарі почали творити і з цивільним населенням — створенням так званих загороджувальних загонів. Вони відтворили, по суті, загоны, які використовувалися під час Другої світової війни", — сказав путін.

Після цього він перейшов на слідчі дії, які українські правоохоронні органи проводять щодо Української православної церкви московського патріархату.

"І (почали "творити" — "ДС") з російською православною церквою. Це все не пройде їм задарма. У мене сумнівів немає", — заявив голова Кремля.

Євген Журавльов, «ДС»

«ТАМ, ДЕ РОСІЯ, ПРИХОДИТЬ КІНЕЦЬ РЕЛІГІЙНІЙ СВОБОДІ»

"Росія катує «неправильних» православних, збиткується з католиків, ув'язнює мусульман, репресує протестантів, переслідує Свідків Єгови". Звернення голів Церков і релігійних організацій України до учасників засідання Ради Безпеки ООН 17 січня 2023 року озвучив постійний представник України при ООН Сергій Кислиця.

У документі наголошується, що війна принесла віруючим "величезні страждання, а свобода людей, їхні релігійні переконання фактично стали первісною мішенню російських окупантів". За одинадцять місяців вони зруйнували або розграбували понад 270 церков і релігійних будівель, убили й замучили до смерті десятки священнослужителів.

"Куди б не прийшла росія, свобода віросповідання закінчується", — зазначають лідери Церков і релігійних організацій України.

Звернення голів Церков і релігійних організацій до учасників засідання Ради Безпеки ООН 17 січня 2023 року

Вельмишановні пані й панове,

Ми, представники релігійних організацій України, звертаємося до вас від імені мільйонів своїх вірних, які під російськими ракетами й снарядами моляться, трудяться і захищають найцінніший Дар Божий — життя на нашій землі, права людей та їхню гідність.

Війна принесла цим людям колосальні страждання, причому свобода людей, їхні релігійні переконання ставали чи не першою мішенню російських окупантів. За одинадцять місяців ними зруйновано чи сплюндровано понад 270 храмів і сакральних споруд, вбито і замордовано десятки священнослужителів. Всюди, куди приходять росія, приходять кінець релігійній свободі. Там, де росія, там катують «неправильних» православних, збиткуються з католиків, ув'язнюють на немислимі навіть у радянські часи терміни за релігійні переконання мусульман, примушують протестантів тікати за кордон від неминучих репресій, переслідують Свідків Єгови.

Тому наші вірні б'ються на фронті, крім іншого, ще й за те, щоби Україна й надалі залишалася країною, де за всю історію її незалежного існування не було закрито жодного молитовного будинку, де кожний має право вірити у те, що він вважає гідним віри, де релігійні меншини почувуються так само комфортно, як і Церкви, що об'єднують мільйони вірян. Де, зрештою, завжди знаходили прихисток переслідувані на релігійному ґрунті з багатьох країн, а досягнення України у сфері свободи совісті є визнаними у всьому світі.

Ми користуємося нагодою звернутися до міжнародної спільноти, щоби вона почула наш заклик: найбільше, що можуть зробити народи заради утвердження свободи совісті в Україні, — це допомогти українцям вистояти проти російської навали, яка несе смерть, рабство, темряву і релігійні утиски.

Предстоятель Православної Церкви України, Митрополит Київський і всієї України Блаженніший Епіфаній

**Голова Української Греко-Католицької Церкви
Верховний Архієпископ Києво-Галицький
Блаженніший Святослав**

Голова Всеукраїнського Союзу Церков Євангельських Християн-Баптистів Валерій Антонюк

**Муфтії Духовного управління мусульман Криму
Айдер Рустемов**

**Муфтії Духовного управління мусульман України
«Умма» Мурат Сулейманов**

**Правлячий Єпископ Київсько-Житомирської дієцезії
Римсько-Католицької Церкви в Україні
Віталій Кривицький**

**Президент Української уніонної конференції Церкви
адвентистів сьомого дня Станіслав Носов**

**Президент Об'єднання юдейських релігійних організацій України, головний рабин Києва і України
Яків Дов Блайх**

БОРИС ДЖОНСОН — ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН КИЄВА

Мер Києва Віталій Кличко поспілкувався в Давосі з великим другом України Борисом Джонсоном та вручив йому нагороду від української столиці – звання Почесного громадянина міста Києва.

«Борис Джонсон неодноразово відвідував українську столицю і в мирний, і в найдраматичніший час нашої боротьби проти російського агресора. Як прем'єр Великобританії, Борис Джонсон робив все можливе для допомоги Україні. І продовжує підтримувати нас та переконувати в необхідній підтримці цивілізований світ», – підкреслив Віталій Кличко.

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5
Tel.: (416) 532-8006

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

Road to Professionalism

Steve
905-385-8332

Specializing in: Classroom Teacher
Senior Driver Education In-Car Educator
80+ licence Renewal D.C.A

ПОСТУП
українська радіопрোগрама
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяк

Tel. 647-550-5735

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Missis-
sauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES

DONATE TODAY

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленям
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Лагишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

ПІСНЯ

УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

З понеділка до п'ятниці
7:30 вечора
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

КУПУЄТЕ ЧИ
ПРОДАЄТЕ, -
ПОСИЛАЙТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В
«ГОМОНІ УКРАЇНИ!»

Будьмо в
КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Desjardins
Українська Народна Каса
у Монреалі

Запрошуємо Вас до нашої каси,
де Ви можете отримати наступні послуги:

- кредити на навчання, купівлю нерухомості, відкриття власного бізнесу, особисті позики;
- кредитні картки, кредитні лінії;
- програми вигідного вкладу особистих заощаджень;
- вклади на освіту дітей (RESP) з державною допомогою від 20% до 40%;
- пенсійні програми з можливістю отримання позики (RRSP);
- грошові перекази по всьому світу;
- інвестиції та багато інших послуг.

Звертайтеся за адресою:

3250, rue Beaubien Est, Montreal, H1X 3C9
Телефон: (514) 727-9456, Факс: (514) 727-5886

DONATE TODAY

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES

Since 2014, Friends of Ukraine Defense Forces [FUDF] Fund has provided humanitarian aid and non-lethal assistance to Ukraine's courageous soldiers, volunteers, and families of the fallen heroes.

Please donate because your support is life changing for the soldiers who protect Ukraine.

BY CHEQUE

MAIL TO

9 Plastics Ave. Toronto, ON M8Z 4B6

PAYABLE TO FUDF FUND

ONLINE

BCU FOUNDATION

www.bcufoundation.com/donate-today

SELECT FUDFF

DIRECT DEPOSIT

ACCOUNT NUMBER

68139

ALL BRANCHES OF BCU FINANCIAL

FUDF FUND RAISED OVER \$2,500,000 CAD

BCU Кредитова Спілка Будучність

Winter Mortgage
Special

5.59%*
5 year term

FLEX
Deposit Special

4.00%*
12 months

Cashable after
90 days at 3.00%*

Завітайте до відділу Кредитової Спілки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

Rates are annual and subject to change. Offer valid until January 31, 2023.
*Terms and conditions apply: 5 year closed, fixed rate only; conventional or high-ratio; OAC;
detailed terms and conditions available upon request. We reserve the right to change,
extend, or withdraw this offer at any time.

*Terms and conditions apply: 12-month term only; cashable after 90 days at 3.00%;
NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds.
We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time.
Offer valid until January 31, 2023. All rates are annual and subject to change.

BCU **Financial**
Кредитова Спілка Будучність

Запрошуємо скористатись перевагами нашої програми «Нова Будучність»

Програма включає:

- Безкоштовне членство та відкриття рахунку у КС Будучність для нових членів кредитівки. Зазвичай, відкриття рахунку коштує \$100, тому що ви стаєте співвласником КС на цю суму.
- Безкоштовне щомісячне обслуговування розрахункового рахунку. Деякі установи беруть плату за це.
- Безкоштовні ощадні рахунки під високий відсоток, включно з Link Savings, який пропонується виключно онлайн.
- Безкоштовні сертифіковані чеки. Зазвичай вони коштують \$5.
- Вигідний курс обміну валют. При обміні \$3500 і більше діють спеціальні вигідні умови.
- Безкоштовний переказ "e-transfer". Часто установи стягують оплату за цю послугу.
- Безкоштовні безготівкові транзакції у відділеннях.
- Безкоштовні операції в АТМ банкоматах мережі.
- Міжнародні грошові перекази (wire transfer), в тому числі в Україну.
- Проїзна картка Presto в сумі \$20 для систем громадського транспорту по всьому району Торонто та Міссісага, району Гамільтона та Оттави.

Щоб подати заявку на відкриття рахунку або отримати консультацію українською мовою, відскануйте цей QR код та залиште свої контакти, і наш фахівець сконтактує з вами найближчим часом.

1-800-461-5941 | www.bcufinancial.com | info@bcufinancial.com